

باب مردن

کۆمهله چيروكى بيانى

* باب مردن
* كۆمهله چيروكى بيانى وهرگيراو
* وهرگير: سهلاح نيسارى
* پيچن: شاسه نه م (09141805597)
* وينه ي رووبه رگ:
* نه ژمار:
* چاپ:

وهرگيرانى:
سهلاح نيسارى

نئوهرۆك

بۆ باجم و
ئەو بەهارەى ھەر نەھات!
بۆ ھىواى ھەرمانى
بۆ بۆ بۆ

ماشهریکی ئالۆسکاو

بهرام سادقی

«شتیکی نه بین و نادیار ههیه، وهکوو دهست،
قهت نایبینم، بهلام ههستی پی دهکهه له
ناخه وه.
پالم پیوه دهنی به ئەم لاو ئەو لادا...»

دهی دهی! نهختیکی دیکه سههت بهرز رابگره. نیوچاوانیش
تیکمهنی .

بزه بخه سهه لیتوت چاویش له کامیرهکه بپر، تاکوو سی
دهژمیرم وریابه نهجولیی، با وینهکهت خراپ نهبی ئاماده! یهک دوو
سی...

دوو شهو دواتر به پلیکانهکاندا سهه کهوت بۆ لای وینهگر
ههتاکوو وینهکهی وهه بگریتهوه. ناو نیشانی وینهکهی به دهستهوه
بوو (قهبز) وهبیری هاتهوه دوو شهو پیشتتر وینهگر لیتی پرسیبوو:
- کاکه ناوهکهت ؟

ئهویش ناوی خوێ پی وتبوو.

- شهش له چوار ، ئاسایی؟ یان گهوره؟

ئهویش ولامی دابؤوه:

- یهکیکیان... بۆ نمونه.

- کهوابوو سبهی شهو ئامادهیه... کات ژمیر ههشت.

هیشتا درگاکهی نهکردبؤوه، روانی کات ژمیر له ههشت لای داوه.

له بهر خوێهوه گوتی:

- ئیستا دهبی ئاماده بی.

شاگردی وینهگر له پشت میزهکه دانیشتبوو قرچه پی راست بؤوه

دوای ئهوهی ولامی سلاوهکهی دایهوه له سهه کورسیهک دانیشت،

شاگردهکهی نهناسیهوه سهیری کرد :

- لهوه دهچی بۆ خوێان له ههویلدا نهبن؟

- بۆ چی... بۆ چی... ههه ئیستا لیڤهبوو

- ئهوهش قهبزکه...

قهبزکهی له گیرفانی دهر هینا له سهه میزهکه دای نا. شاگردی

وینهگر ههلی گرتوو خویندییهوه، به ریزهوه سهریکی بۆ لهقاند:

- بهریز گیان، هی ئەم شهوه... بهلام دهبی توزیک سههبرت ههبی

ههتاکوو خوێان دینهوه.

دهبویست بلێ: (کار و زیندهگیم ههیه) تهنیا گوتی: (کار و

زیندهگی) ...

لهسهه کورسییهکه تهخت دانیشت. شاگردهکه تیگهیشته که ئهه کار

و باری ژبانی ویل کردوو، هاتوووه بۆ ئهوهی وینهکهی وهه

بگریتهوه. بهلام ئیستا وینهگرهکه چۆته دهری، پهريشانه چی له

دهست دیت؟

وای به باش زانی خۆی به شتیکه وه سه رقالم بکا، دهستی کرد به هه لدانه وهی لاپه ره کانی ئه لبۆمیک... دیسان پرسى:

- نایات؟

- چۆن نایات؟ هه ر ئیستا...

ئیتیر چاوی به و وینانه دا گێرا که به یه خه ی دیواره که دا کرابوون... چاره گه سه عاتیک رابرد، وینه گر هاته وه. هه ر له بهر درگاوه سه ری قسه ی دامه زراند:

به خێر بیی، گه وره م.

ئه مجار رووی کرده شاگرده که ی:

- له میژه ته شریفیان هیناوه.

دیسان له گه ل کابرا: هه ر ئیستا به ریتان ده که م.

ئه ویش له سه ر کورسییه که هه ستا، چوو بهر دهم میزه که، هه ر دوو دهستی خسته سه ر لیواره که ی، وینه گر له ژووری تاییه تی وینه کانی هینا:

- ئه وه هه وه؟ به لئى خۆیه تی.

ئه و، دهستی دریژ کرد وینه کانی وه رگرت نه ختیک سه یری کردن له پاشان:

- ئه وانه هه و نین به هه له دا چوو یی.

- چۆن، چیت فه رموو؟...

- سه هوت کردوو ه. من سمیلم نییه. ئه و وینانه سمیلیان هه یه...

ئه و جاریش خۆ من کلاو له سه ر ناکه م.

وینه گر به رق هه ستاوی وینه کانی له دهست سه نده وه تییان را ما دواتر سه یری ئه و ی کرد:

- زۆر سه یره... به لام زۆریش له تۆ ده چی.

- له من ده چی؟ به راستی نه قلیکی خۆشه... وه للا من ته واو گێژ بووم.

وینه گر سه ری لی سوور مابوو، تۆزیک پیشتتر شاگرده که ی چووبوو ده ری (هه ر بۆ ئه وه ی نه ی ده زانی چی بکا وای به چاک زانیبوو له پیش چاوی ون بی) خۆیی کرد به کارگه که دا چنگیک وینه ی هینا و له سه ر میزه که بلاوی کرده وه له گه ل ئه وه ی دهستی له وینه کان وه ر دها له ژیر لیوه وه گۆتی:

- ئه وانه هه و نیین.

وینه ی کیژیک بوو.

- ئه مه ش هه و نییه.

ئه کسی ژنیک بوو.

- ئه وه یان چی.

وینه ی مندالیک بوو.

- ئه وه؟

ته ماشای ئه و ی کرد و ئه مجار وینه که:

- ئه وه یان زۆر له تۆ ده چی. بی کلاوه... به لام سمیلی هه یه.

ئه ویش به وردی سه رنجی دا:

- بابزانم... کلاوی له سه ر دا نییه...

دریژه ی به قسه کانی دا:

- به لام «ئه وه یان زۆر له تۆ ده چی» یانی چی؟ ئه من چۆن بزنام

ئه وه وینه ی منه؟ خۆ من دمو چاوی خۆم نابینم، له بیرم نییه چۆنه.

مه گه ر ئیوه به رنامه یه کتان نییه بۆ کاری خۆتان تا کوو ئاوا وینه کان تیکه ل نه بن؟ ژماره یان له سه ر ناده ن؟

- يانی چى... ژماره‌شيان له پشت دده‌ين بهر نامهو ريكوو پيكيشمان هه‌يه به‌لام، هاوار له دهست مروفي نه‌زان، شاگردهكه تيكله‌لاوى كردوون. به كه‌يفى خوڤى ليكي داون.

ئه‌وه‌تاني وينه‌ى ئه‌و سى كه‌سه ژماره‌ى وينه‌ى توڤيان پيوه‌يه... به ئاخري پيرى كارمان كرد، شاگردمان هينا! هه‌ر ده‌ليى له بن گوڤي هاتوته ده‌رى... هيلكه‌و روڤى بو ليڤيى گوڤى تيده‌نى...
- ئاخري ولامى ئيمه‌ بوو به چى؟ هه‌تا كه‌ى ده‌بى ليره بيم به داوول! كاكي وينه‌گر؟

وينه‌گر ديسان به وردى سه‌رنجى وينه‌كاني دا.

- ئه‌مه‌ش خو هه‌و نييه.

وينه‌ى، كوڤيكي ميژووي بوو.

- ئه‌وه‌تاني - خوڤه‌تى.

وينه‌كه‌ى له دهست رفاند:

- كه‌ى ئه‌وه هه‌وه؟ هيچ كوڤى له من ناچى. كه‌ى من كوڤى ئاوا له بهر ده‌كه‌م؟

وينه‌گر دانيشت به بى وازى ولامى دايه‌وه:

- ئيتر من كارىكم له دهست نايه‌ت ره‌نگبى دوو روژ پيشتر ئه‌و به‌رگوو لىباسه‌ت له بهر دا بووبى، ئه‌مرو گورييتت.

- شتى وا نابى.

- ديسان وينه‌گر هه‌ستا سه‌ر پى شانى هه‌لته‌كاند.

- ته‌واو بوو ئيتر وينه‌يه‌ك نه‌ماوه ليره له‌و گشته عه‌كسه يه‌كيان هه‌ر ده‌بى هى تو بيت...

ئه‌و له داخو هه‌يفاندا دداني له چيره‌وه ده‌برد. دواى چهن چركه ئارام بووه، گوڤى:

- ئه‌وانه وينه‌ى من نين. شه‌ش دانه وينه‌ى 6 * 4 له گه‌ل وينه‌يه‌كى گه‌وره‌تر، بمه‌ديه با، سه‌رو دل‌تان بهر بدم. له خوڤا پوول و پاره‌ت وه‌رگرتووه...

وينه‌ گر سى پاكه‌ت وينه‌ى له بهر ده‌ستى دا نا .

- بو تو گه‌وره‌م پيشكه‌شت بى. تووره بوونى ناوى وه‌للا و بيللا من سه‌رى لى ده‌ر ناهينم. ئه‌و سى ده‌سته وينه‌يه ته‌واو له تو ده‌چى وينه‌ى خوڤن يكيان به سميل و كلاوه‌وه، يه‌كيان سميلى هه‌يه‌و بى كلاوه ئه‌وه‌شيان نه‌سميلى هه‌يه و نه‌ كلاو. چه‌زت له هه‌ر كامپيكانه هه‌لى بگره بو خوڤت...

- چه‌زم؟ جا بو ئه‌مه چه‌زه‌زوڤينه؟ پياوى باش! كاكي وينه‌گر، يان تيكله‌ت كردووه، يان ئيمه به گه‌وج ده‌زاني مه‌گه‌ر تو كار و كاسبى ناكه‌ى قه‌ت مشته‌ريت نه‌بووه، ناته‌وى ژيانى خوڤت به‌ريوه به‌رى؟ له

كوڤى دنيا دا وا باو بووه كاتيڪ كه‌سيك ده‌چى وينه‌كه‌ى وه‌ر بگريته‌وه سى جوڤى وينه‌ ده‌نينه بهر ده‌ستى. پيى پنده‌كه‌ن پيى ده‌لين ئه‌و سى ده‌سته وينه‌يه وينه‌ى ئه‌تون كاميانت ده‌وى بو خوڤت. پيرى كه‌، وينه‌كه‌ت لى هه‌ل گرتم خو كوڤر نه‌بووى! نه‌سميلم هه‌بوو نه‌ كلاوم له سه‌ر دابوو نه‌ كوڤته‌كه‌شم ئاوا بوو وينه‌گر له چه‌ژمه‌تان، ليوى خوڤى ده‌كروڤى به‌لام هيشتا هه‌ولى ده‌دا هيدى و له سه‌ره خو بى به ئارامى ولامى دايه‌وه:

- ئه‌وانه‌ى ده‌ى فه‌رموى هه‌مووى حيسابيه بى زياد و كه‌م به‌لاى منه‌وه جيگاي ريزه ته‌واوى خه‌تاي ئه‌و شاگرده گه‌مژه‌ى منه‌ ئه‌و هه‌مووى ليك داون، ژماره‌كاني تيكله‌ل كردوون، خو ئه‌گه‌ر ئاوا نه‌با به بى ئه‌وه‌ى مه‌حتله‌تان بكه‌م به‌ريم ده‌كردن ئه‌و هه‌موو چه‌له‌حانيو

سەر هيشانهشى نهدەويست بەلام من سەرم لەو سۈور سوور ماوه چۆن ئەو سى دەستە وئەيه لە تۆ دەچن هەر هەموويان تەواو عەينهەوو تۆ ئىتر ئىستا نازانم وئەيه تۆن يان وئەيه كەسيكى ديكە تيناگەم وئە ئەسلييه كەي ئيوه چى ليها توو... چى بەسەر هات...

زۆر بەلامهوه سەيره، قەلافەت و رووالەتى خۆتان ناسنەوه؟

- جا بۆ ئيوه دينا سنەوه هەتاكوو من بيناسم؟

- چۆن نەي ناسم؟ هەر ئىستا وئەيه كەي خۆم بەدەرى با وئەيه كۆنیش بى خيرا پيتان دەلیم وئەيه منە يان وئەيه كەسيكى تر، سەرم لى سوور ماوه...

- سەرت لى سوور ماوه؟ جا بۆ پيوستە خەلكى جەهان

هەموويان وئەيه خۆيان بناسنەوه؟

ئىستا تۆ وئەيه گرى، كار و پيشەت ئەوئەيه. چ قەليک هيلكەي خۆيى دەناسيئەوه؟

سەير كەن چۆن كلاو دەنيئە سەر خەلكى... سى چوار رۆژيک مەحتەليان دەكەن لە كار و كاسپى دەبن، لە ئاخريشدا ئاوا ولاميان دەدەنەوه...

چيوای نەمابوو لە داخوو حەيفاندا وئەيه گرى دەست نەكا بە گريان ئاوئەيه كەي لە گيرفان دەر هينا دايە دەستی:

- ها، ئىتر خۆ لەوه ئاسانتر نابى! بروانە لە وئەيه كان دەچى يان نا؟ ئەويش ئاوئەيه كەي رووبەرووى خۆى را گرت تىي راما. دواتر هەر بەم شيوهيهي ئاوئەيه كەي بە دەستەوه بوو لە سەر كۆرسىيه كە دا نيشت لە ژيەر ليوهوه بە نيگەرانىهوه بۆلە بۆلى بوو. لە پر ئاوئەيه كەي داوه دەست وئەيه گرى سەرو چاوى خستە نيو هەر دوو لەپى دەستيهوه، وئەيه گرى بە هيمنى لىي پرسى:

- ديتت؟

ئەو هەستا سەر پى ديسان بۆ لاي ميژەكە روئيشت وئەيه كانى هەلگرتو تەماشاي كردن دايەوه دەست وئەيه گرى، وئەيه گرى گۆتى:

- ئەگەر پەلەت نەبى خواهنى وئەيه كان دینه ئيترە خەراپ نيبه ئەوانه ي لە تۆ دەچن بيان بينى، بيان ناسى.

ئەو بۆ لاي درگاكة روئيشت:

- دەست برو چاو بەستانە قەت ئەوانە وئەيه من نين مەعلوم نيبه وئەيه ئەسلى من چى بە سەر هاتووہ لەوه ناچى عەكسى منت گرتبى. داوہ شين بۆ وئەيه گرتتەن.

كاتيک ئەو چووہ دەرى وئەيه گرى وەك ماران گەستەئەم سەرو ئەو سەرى ژوورەكەي دەکرد.

- وەللاهي سەيره، خەريکە ميشکم دەتەقى. ئاخىر چۆن خۆيى نەناسىيهوه؟ ئەو، وئەيه بۆ چى هەموويان لەو دەچوون؟ دەليى لەو پەنجەرەوه خۆم بەردەمەوه.

شاگردەكەي وەژوور كەوت.

- ئەو كەبىرايه وئەيه كانى وەر گرت؟ چاوم لىبوو چووہ وئەيه گرىه كەي ئەو بەرى.

* سەرچاوه: كتاب سنگر و قەمقەهەي خالى، انتشارات كتاب زمان، تاريخ چاپ ۱۳۵۶/۱۳۵۴

بړيكيان بۇ ماوه يه كي كورت چاك دهنوسن. به لام زورم له وان
پيشك نايه له دوايدا باش بميننه وه. چ له كونه كان و چ له تازه كان.

- زوربه ي نووسراوه كانت ئاوينه ي بالانويني ژيانى خوته. ئاخو
ئه وه هه بووني خوت زهق ناكاته وه. پيتان وايه ژيانى ئيوه به لاي
خه لكه وه گرنگه؟

+ من له مهر خومه وه رووړاستر له هر كه سيكي ديكه كه وا
دهيناسم ده توانم بنووسم. ئه و سه رچاوه يه ي من هه مه له وپه رې
زورديايه. من سالگاريك، روژگاريك و شه وگاريك به خه ستي و
شله ژاوي به سه ربردووه... بړيك له وانه ميرانه و توژيكي به گالته و
ئو وي ديكه شي جياواز بووه. زوركه س پيمده لين: وهختي ك ئه و
جه هه نده مه ي تو بوت خولقاندووين، ده يخوينيته وه، دريژه پيداني بۇ
ئيمه زور هاسانه.

- ئايا ده زانن خوينه راني ئيوه كين؟ جاريك وتبووت زوربه ي
خوينه راني رومانه كانت به ندييه كانن...

+ به لئ، به ندييه كان بويان نووسيبيوم كتيبه كانى منيان زور به دلّه
كه سيك له وان بوي نووسيبيوم «كتيبه كانى تو ته نيا نووسراوه يه كه
دهست به دهست و سلوول به سلوول دهگه رې» ئه وه ش بۇ من
گه ورتيرين شانازييه ئيتر چيم داوه به سه ر تويزه ران ره خنه گري
زانستگكان. جاريك ريم كه وته شيتخانه يه ك، كارم به كه سيك بو
له وئ يه كي ك له به ند كراوه كان منى ناسييه وه و پرسى: «تو چالز
بوكفسكى نيت؟» ئه و كتيبه كانى منى خويندبووه زوريش دوور نيبه
هر به و هوپه وه ره وانه ي شيتخانه كرابى.

- ئيوه هاوكات له گه ل موسيقاي كلاسيك شتيك دهنوسن بوچى
موسيقاي جاز و راک نا؟

وت و ويژ له گه ل چارازبوكفسكى

(خوينه رى كتيبه كانم زيندانيه كانن.)

چالز بوكفسكى نووسه رى مه زنى ئه مريكي. ئه و وت وويژه كه
دهخويننه وه له ته مه نى ۷۰ ساليده له گه لى كراوه.

- پيشتر چيتان دهخوينده وه، نووسراوه ي كيتان زياتر به دلّه؟

+ من ئيتر هيچ ناخوينمه وه. هيچم به دهسته وه نه ماوه. ده توانم
بليم كاتى خوئ زور شتم دهخوينده وه. زياتر ئه و كه سانه ي كاريان
كردو ته سه ر ئه من، داستايوفسكى، نيچه، شوپنهاوير، هامسون، سلين،
جفرن، همينگوئي، شرود ئه ندرسون، گوركي، تورگينيف، فانته و
نووسراوه كانى به رايى سارويان. نووسه راني ديكه ش هه ن ئيستا له
بيرم نيبه.

- چ شتيك بووه هوئى ئه وه يكه ئيوه بين به نووسه ر؟

+ ئه گه ر ئه وه م زانيبا، رهنگي ئيتر نه مده توانى بنووسم.

- ئيوه زوو دهستان دايه نووسين، به لام له دواي چل به ولاره
بوون به نووسه ر. له مهر ئه و تازه نووسه رانه وه وا له ده يه ي
بيسته وه ژيانان شورته په يدا ده كا چ بيريكتان هه يه؟ ئاخو هيچت
له وان خويندو ته وه؟

+ بروا ناكه م هيچم له نووسه راني تازه كار خويندببته وه.
باوه ريشم وايه زوربه ي زورى ئه وان باش دهنوسن يان هر نه بى

+ ئەو پرژ و بلاوییەى من له مووسىقاي کلاسیکدا دەیناسم له نیو جاز و راکدا پیمشک نایه شتگه لیک چه ند سه دهیه له نیو دلای مووسىقاي کلاسیکدا ههیه و خوار و ژوور دهکا، نه وهکوو جاز، نه وهک راک ئەوه زیاتر هات وهاواره به جیگای ئەوهى به ناخدا بچیتته خواری راواله تیکى فریوده ره.

— ئیوه له شوینیکدا نووسیتوانه ئەسهپهکان و که رهستهى نووسینه کانتان ریگا چارهیه که بۆ هه لاتن له دهست راسته قینه، بۆچی راسته قینه ئەوهنده ترستینه ره؟ ئیوه له چ شتیک دهترسن بۆچی ئەوهنده هه راسانن بۆ ئەوهنده دووره په ریزن؟

+ راسته قینه بۆ هه ریهک له ئیمه به راستی دهتوانی ترستینه ری بۆ. زۆرینهى ژیا نهکان خووی له خویدا ژیا نیکی بیده لیله که مانای، مهکانهکان و یان سازمانهکان دهیده ن و وه ریده گرنه وه. ژیا نگه لی تاکه که سی و سروشتیگه لیک که مه. من مروقیکی ته نیام، من له ناو خه لکدا دووره په ریزم چونکه دلپیشه ستن به ته واوی ئەوانه که م و بچوکه، ئەوانه به که مه وه بۆ من جیی سه رنجن. به پیچه وانه وه گیانداران (حیوانات) بوونه وه ریکی راست و دروستن، رهوت و روانینیان جوانه. مروکان زۆر که م له وه به ستینه دا وه بهر چاو دین و هه لسه و کهوت ده که ن.

به هه من کیارۆسته می کردوویه تی به فارسی / مانگنامه ی هه مشه هری، سالی ۱۳۸۰

باب مردن

چالز بوکفسکی

دایکم سالیکی زووتر له پیش بابمدا مرد هه وتوویه ک له دواى ئەوهى بابم مرد من به ته نیا له ماله کهیدا بووم. مالى له ئارکاردیا بوو منیش که نزیکترین کهسى ئەو بووم چه ند روژیکی له پاش مردنی، له سه ر ریگای سانتا ئانیتا که وتمه بیرى ئەوه، و اچاکه سه ریکی لییه لیم به رنامه ی کفنکردن و ناشتنی ته واو ببوو هه ربۆیه که سیک له هاوساکان نهیده ناسیم. خو م گه یانده مدبه خه که، له شییره ی ئاوه که شه ربه یه کم پر کرد و خواردمه وه، دوا ییش هاتمه ده ری ئیتر نه مده زانی چ بکه م. شییره یه کی ئاو له هه ساره که دا بوو، کردمه وه و دهستم کرد به ئاودانی باخچه که.

هه ر ئەو جو ره ی له وى راوه ستا بووم لادرانى په رده کان سه رنجیان راکیشام له پاشان جیرانه کان یه که یه که له ماله کانیا ن دینه ده ری ژنیک له شه قامه که په ریه وه و هاته هه ساری ژنه پرسى: «ئیه وه دهبی هینیری بن؟» وه لامم دایه وه: به لى من هینیریم. چه ند سالیکی ده بوو ئیمه بابی تۆمان ده ناسی.

ئەوجار مېردەكەى وەژوور كەوت و گوتى: «دايكىشتمان ھەر دەناسى» مەنئىش داھاتمەوہ و شئىرەى ئاوەكەم گرتەوہ و گوتم: «ئەگەر پىتان خۆشە با بچىنە ژوورى»

ئەوانىش خۆيان پىناساندم؛ تام نىلى مىلر، دوايە چووينە ژوورەوہ «زۆر شىوہى باوكت دەدەى!»

«بەلى، زۆر جار ئەو قسەيە دەژنەوم.»

بەرەوړووى يەك دانىشتىن و چاومان لە يەكدى برى. ژنەكە وتى: خۆشەويست بوو، وانىيە؟»

- «بەلى ھەروا بوو»

«تابلۆى ئەو ئاشى "با"يە لەو دەمەو رۆژئاوايەدا، چەندە سەرنج ږاكىشە.

- «ئەگەر پىتان جوانە بىبەن بۆ خوتان»

- «بە راستتەنە؟»

زەنگى دەرگای ھەسارى دەنگى ھات. دوو جىرانى دىكە بوون. گىسبونەكان. ئەوانىش وتيان سالانىكە جىرانى بابم بوون. لە پاشان خانمى گىسبون وتى: «ئىوہ زۆر لە بابتان دەچن!»

- ھىنرى تابلۆى ئەو ئاشەى داوہ بە ئىمە.

- «زۆر جوانە، مەنئىش ئاشقى تابلۆى ئەو ئەسپە ئامال شىنەم.

- خانمى گىسبون، دەتوانن بىبەن بۆ خوتان»

- «بە راستتەنە؟»

- «ئەرى، بە راستى بە راستى»

دىسان زەنگەكە ھاوارى لىھەستا، ژن و مېردىكى دىكە وەژوور كەوتن. ئىتر درگام دانەخستەوہ، دوايەش پياويك سەرى كىشايە ژوورى:

«من ناوم داگھۆد سۆنە. خىزانم چووہ بۆ سەلمانى خانە»

- «ئاغاي ھۆدسون وەرە ژوورەوہ»

زۆركەسى دىكەش تازە خەرىك بوون دەھاتن. ئەوانەى وا زۆريان ژن و مېرد بوون ئەوان مىلان نا لە پشكىنى ژوورەكان

- «دەتەنەوى ئىرە بفرۆشن؟»

- «لەوہ دەچى بىفرۆشم»

- «ئىرە گەرەكىكى باشە.»

- «بەلى ھەر وايە»

- «ئاي... چوارچىوہى ئەو تابلۆيە چەند جوانە. بەلام وىنەكە ھىچ دلگىر نىيە»

- «كەوابوو قەدحەكە بەرن بۆ خوتان»

- «وینەكەى چ لىبكەم؟»

- «بىخەنە نىو تەنەكەى زىلەكەوہ»

دوايە سەرنج دايە كەسەكانى دىكە. «ھەركەسەى تابلۆيەكى پىجوانە ھەلىبگىرى بۆ خۆى.»

ئەوانىش لە خوادايان دەويست. زووتر وابلىم، زۆرى پىنەچوو دىوارەكان بە ږووتى مانەوہ.

- «ئەو كورسيانەتان دەوى؟»

- «نا، باوەر ناكەم»

ئىتر ئەو كەسانەى بەويدا تىدەپەرىن سەريان دادەخست و دەھاتنە ژوورى، ئىدى ئەوان ئەو زەحمەتەشيان وەبەر خۆيان نەدەدا، قەدرىك خۆيان بناسىن، كەسىك بە دەنگى بەرز پرسى: «ئەو [كاناپە]يە چى؟ پىوئىستىتان پىي ھەيە؟»

- «نا، گەرەكم نىيە»

ئەویشیان برد. دوايەش نۆرە گەيشتە ئەو مېزەى لە سووچى چىشتخانەكەدا بوو. لەگەل سەندەلئىيەكان.

-«هينرى، ئىوھ لىرە [تۆستر] تان ھەيە؟»
 -«ئەو ھاجە تانە تان ناو، وا نىيە؟»
 -«ناو»
 -«ئەو سەرويسە نوقرەيە چى؟»
 -«ناو»
 ئەگەر ئەو فينجانى قاوھخۆرى و ئەو چاپالئۆھەتان ناوئ دەيانبەم بۆ خۆم»
 -«ئەوانىش بەرن»
 يەككە لە ژنەكان دەرگای قەفەسى چىشتخانەكەى كردهوھ: «ئەو ميوھجاتە چى؟»
 باوھر ناكەم بە تەنيا ھەموويان بخۆى.»
 -«زۆر باشە ھەر كەس گەرەكەتى دەتوانى برىك لەگەل خۆى بەرئ بەلام كارىك بكەن بە ھەمووتان رابگات»
 -«من تووتفەرەنگىم دەوئ!»
 -«منىش مەرەباكان دەبەم بۆخۆم!»
 دەستەيەك دەھاتن و دەرۆيشتن، ديسان لەگەل تاقمىكى دىكە دەھاتنەوھ. وردە، وردە مالاكە پىر بوو لە خەلك. خشەى دەرکيشانى سىفۆنى مەبالەكە ھات و دوايەش دەنگى شكاندى دەفر و ھاجەتى مەدبەخەكە.
 -«باشتر وايە ئەو گەسكە برقييە بمىنئىتەوھ بۆ تالارەكەتان بە كار دئ»
 -«باشە دەيھئلمەوھ»

-«برىك كەل و پەلى باغەوانى لە ژىرخانەكە دايە، خۆ ناتانەوئ؟»
 -«با، ئەوانە بە كارم دىن»
 -«بۆ ئەوانە پازدە دۆلارتان دەدەمى»
 -«باشە.»
 كابرا پازدە دۆلارەكەى پىتام منىش كلىلى ژىرخانەكەم وئىدا.
 زۆرى پىنەچوو دەنگى ماكىنەى چەمەنبرەكە بۆ لای شەقامەكەيان دەبرد، ھاتە گويم.
 -«هينرى بە راستى پازدە دۆلار بۆ ئەو ھەموو كەل و پەلە كەم بوو زۆر لەوھ بەقىمەتتر بوون.» من وەلامم نەدايەوھ.
 -«ماكىنەكە چى؟ ھى چوار سال لەوھ پىشە»
 -«واى بە چاك دەزانم ماكىنەكە گل بدەمەوھ.»
 -«ئامادەم پەنجا دۆلارتان بدەمى.»
 -«دەمھەوئ ماكىنەكە بەيئلمەوھ»
 كەسىكى دىكە قالى وەتاغى لای باشوورى پىچاوه و بردى.
 ئەو جارە كە ھىچى وا نەمابوو بە كار بىت. يەكە يەكە بلاوھيان كرد و رۆيشتن، تەنيا سىچوار نەفەرەك مابوونەوھ، ئەوانىش زوو بۆى دەرەباز بوون شىلانگى ئاوەكە و قەرەوئىلە و يەخچال و كوانووى گازى و لوولەيەك، كاغەزى مەبالەكە مابووه، ئەوانىش شتىكى وانەبوون.
 دەرگای ژىرخانەكەم داخست و لە مالى وەدەر كەوتم. دوو مندال خەرىكى يارى خلىسكىن بوون. لەبەردەم دەرگای مالاكەدا راوھستان، منىش خەرىك بووم دەرگاكەم قفل دەكرد.
 -«ئەو پياوھ دەبىنى؟»
 -«ئەوئ»

- «بابی مردووه»

ئەوان بە سواری کەوشە تەگەر دارەکانیان ئیسکەیت روڤشتن،
منیش دەستم دایە شیلانکی ئاوهکە، شیرە ی ئاوم کردووه و دەستم
کرد بە خاوین کردنەوهی باخچهکە.

شیر

مەنسوور یاقووتی^۱

ئاسنگەری جوامیر لەگەڵ کورپە میرمندالەکە ی تیر تەماشای شیرە
بەندکراوەکە نە دەبوون، هەموو ئیوارەیهک کە مندالەکە لە قوتابخانە
دەگەر پراوە بۆ ومالی، ئاسنگەر دەستی لە کار هەڵدەگرت و لەگەڵ
کورپەکە ی دەچوون بۆ پارکی شاری. ئەو شوینە ی پالەوان سەمای بە
شیرەکە ی دەکرد. قەفەسەکە تەنگەبەر بوو، شیر باش تیییدا
هەلنە دەسوورپا. هەموو جارێ سەر و چاوی لە نەردە ی قەفەسەکە
دەسرهواند. لە یەک دوو لاوه نیوچاوانی بریندار ببوو. شیر زیت و
چالاک بوو، یالکی کورت و دوو چاوی گەورە و زەرد، لەش ولاریکی
کەم تووک، کلکە درێژەکە ی دەگەیشته تەرکی قەفەسەکە، کە لەکە ی
تیکفووپا، نیوقەدی باریکی لەگەڵ ئەو شان و ملە جوانە ی
سرنجراکیش بوون. شیر قەت وا نەبوو لەو قەفەسەدا هەست بە
ئارامی و حەسانەوه بکا. قەلس و توورپە دەهات و دەچوو. پیکەنین و
دەنگ و هەرای خەلکەکە ئەوهندە ی دیکە جارزی کردبوو. بە

^۱ مەنسوور یاقووتی لە دایک بووی ۱۳۲۷ دانیشتوی کرمانشان و فارسی نووس، خاوەنی
رؤمانی "چراغی بر فراز مادیان کوه" افسانە ی سیرنگ...

چەشنیک بەرەو ڕووی ئاپۆرەکە دەیبۆراند لە وانە بوو نیوکی خەلک بکەوئ! خەلکەکە بە نەرە و گۆرەیی شیر لە ترسان کشانە دواوە، لەو کاتەدا زۆر کەس وە بن دەست و پیتی عالەمەکە کەوتن. هەر لەو وەختەدا پالەوان شیشەیهکی ئاسنی هەلەگرت و بە حالەتیکی جوامیرانە بۆ لای قەفەسەکە دەڕۆیشتە پیتی، بە کەیفی خۆی بە شیشەکە لە نەردەیی قەفەسی دەسڕواند. شیر وەک ئەوەی بیههوی هەلمەت بەرئ سەری دەخستە سەر هەر دوو دەستی و زاری دادەبچری و بە توورەییەو ڕووی دەکردە پالەوان و دەینەراند. پالەوان دەیگوت: بۆ ئەو ناشی متمانەیی پیکەیی. جارێک لەو کونانەو بەو پەنجە زلانی تەواوی سەر و گۆیلاکی دارووشاندم، خویئ لە ڕدینم دەچۆرا، کۆری ئاسنەگەرەکە پرسی: "باوە، بەراستی وای کردبوو؟" ئاسنگەر دەست بە سەری کۆرەکەیی دادەهینئ و دەلی: - درۆ ناکا! - وا هەیه ڕۆژیک ئەو شیرە پالەوان بخوا؟ - پالەوانیش هەر لەو تۆقیووە. ئاسنگەر بیخەبەر لە تەردەستی کابرای پالەوان تیر تەماشای ئەو شیرە لە بەند کراوە نەدەبوو. وا لە قەفەسەکەدا هەراسان دەهات و دەچوو، شیر حەوسەلەیی شوخی و کایەیی نەبوو. جارێک کۆرە جھیلێک دەستی برد لە کونی قەفەسەکەو کەلکی کیشا! شیر لێی وەرسوورا، بۆراندی کۆرە جھیلە لە ترسان خۆی پیس کرد. پالەوان گوتی: "شوینی چرنووی ئیستاش لە سەرمدا دەبیندرئ، تماشاکەن ئەو دوو قامکەشم لە جئ چوو!" ئاسنگەر لەگەڵ کۆرەکەیی بەرەو مال ببوونەو، کۆرە میزمندالەکە ئەوەی دیتبووی بۆ دایکی دەگێراو: "دایە!... ئەورۆ بەرەلایەک کەلکی شیرەکەیی پالەوانی کیشا، ئەئاوا هەلمەتی بۆ برد. ئەویش پاتۆلەکەیی پیس کرد." ئەو دایکی کویر بی، ئەو هیچی لئ

نەهات؟- نا، هەر گۆوی بە خۆی داکرد. ئاسنگەر دەیگوت: "ژنەکە! زۆر حەیفە ئەو شیرە ئاوا بەند کرابئ، زۆر حەیفە! عەجایب شان و ملیک! تەح لەو شیرە!" ژنە تەنیا جارێک چاوی پیکەوتبوو دەیگوت: شیریان نەوتوو و قەفەس، شیر و دارستانیان گوتوو. ئاسنگەر دەیگوت: هەر کە سەری لە نەردەکان دەسڕوینئ ئاورم بۆی تیبەر دەبی، تەنیا بۆ ساتیکیش سەرەوتنی نیە کۆرپژگە دەپرسی: ئازادی ناکات؟- نا کۆری خۆم!- باوە درگای قەفەسەکەیی بۆ بکەینەو بە پروات. دایکی کۆرەکە دەیگوت: کۆری خۆم تۆ چی دەزانی! ئاسنگەر دەیگوت: چاک چۆتە دلەمەو، بەراستی شیریی بیخە ئە بەوەی دەلین! ژنەکەیی دەیگوت: خەو و خۆراکت بۆتە ئەو شیرە، پیاوہکە! شار ئەوئندە چکۆلانە بوو دەتگوت دئیەکە و لەبەر یەک ڕەویوہتەو!... بیجگە لەوہش زنجیرەکیویک لە شانی باکوورەو و باغاتیی بەرבלاوی گویز و بادام و ڕەز دە ئامیزیان گرتبوو. مالەکان پشتیان بە پشتی یەکەو دابوو، پەنجەرەکانیش ڕوو و ڕۆژھەلات و بەھاریکی دلگرو سەربانی بە قورسواغدراو. پالەوان وانیتبارەکەیی لە ژیر سیبەری خۆشی دارە بەرزەکاندا پارک کردبوو، وەختیک شانۆکە کۆتایی پیتە قەفەزەکەیی بە شیرەکەو خستە سەر وانیتبارەکە. بە چادرەکە دایبۆشی و لە چەند لاوہ تەنگەوتیلەیی دا. هەوایی سەفەر بۆ شاریکی دیکە لە سەری دابوو. لە شارە چکۆلانەکان زووتر خەلک خەبەردار دەبن. بیکاری و نەبوونی گیروگرفت و خۆ بە یەکەو ماندوو کردن و ئەم چی دەکات، ئەو چی دەکرد. ئەو تاییبەتە بە شوینی بچووک. ئاسنگەر زوو هەوایی ڕۆیشتنی پالەوانی لە شار بیست. لەو دەچی وتبیتی: "خەلکی ئەو شارە ئەوئندە بەرچاوتەنگن، لەوانە یە شیرەکەم لە برسان قری بیت." بییری کردەو فکرێک بۆ حالی خۆی بکا.

کاتیک شه‌پیووری یاساول بیده‌نگ بوو ئاسنگه‌ری جوامیر چهند کللیک و لارانی مه‌پیکی له خام پینچراوی هه‌لگرت و به‌بی هه‌ست درگای هه‌وشه‌که‌ی کرده‌وه و خۆی به کۆلانییا کرد. هه‌ولی دا له کوپوه نزیکه زووتر خۆی بگه‌یه‌نی به شوینی مه‌به‌ست. خیراخیرا دلّی لئیده‌دا، به‌لام نه‌ترسابوو، پیاوانه هه‌نگاوی دهنّا، که‌وشی جیری له پین کردبوو، هه‌تا‌کوو ده‌نگی پیتی نه‌یه. هه‌ر چاویکی لی ببوو به چوار چاو. هه‌ستی بۆ هه‌ر ده‌نگ و خشپه‌یه‌ک راگرتبوو. وه‌ختیک گه‌یشته پارکه‌که به نه‌رده‌کاندا وه‌سه‌ر که‌وت و به‌قه‌راغ دار و دره‌خته‌کاندا خۆی گه‌یانده شیریی به‌ندکراو. شیر له نیو قه‌فه‌سدا سه‌ری وه‌سه‌ر ده‌ستی کردبوو. که‌سی به‌ده‌وره‌وه نه‌بوو. ئاسنگه‌ر چوو هه‌پیشی و خامه‌که‌ی له گوشته‌که کرده‌وه. شیر له جیی خۆی راست بۆوه و له ئاسنگه‌ر و رانه چه‌وره‌که رامّا، ئاسنگه‌ر له مابه‌ینی نه‌رده‌کانه‌وه گوشته‌که‌ی ئاوقای ئه‌و دیوی قه‌فه‌سه‌که کرد. شیر سه‌یریکی گوشته‌که و ئاسنگه‌ری کرد، به ئارامی گوشته‌که‌ی کیشا به‌ر دمی خۆی. یه‌که‌م کللی قفلی درگای قه‌فه‌سه‌که‌ی نه‌کرده‌وه، دووه‌م کللی هه‌لینه‌گرت، کللی سییه‌م له قفله‌که‌دا سوورّا، کردییه‌وه. ئاسنگه‌ر کللیه‌که‌کانی خسته‌وه نیو گیرفانی. درگای قه‌فه‌سی کرده‌وه و له چاو ترووکاندنیکیدا خۆی ون کرد. شیر گوشته‌که‌ی به جی هیشته و له درگای ئاواله‌ی قه‌فه‌سه‌که‌وه هاته‌ده‌ری. ساتیک له‌به‌ر ده‌م قه‌فه‌سه‌که‌دا راه‌ستا، له‌ناکاو به‌چه‌شنیک زیرکاندی خه‌لکی ئه‌م شاره چکۆله‌ی ته‌واوی له‌خه‌و راه‌په‌راند. شیر لاقی له‌سه‌ر دلّی تاریکی دانا و خۆی رزگار کرد.

خاوه‌نی کۆمه‌له‌ چیرۆکی "دوای ئه‌و شه‌وه" خانمه‌ نووسه‌ری ئیرانی له‌دایک بووی ۱۳۵۲ یه‌کی له‌چیرۆک نووسه‌ باشه‌کانی ۷۰ و ۸۰ هه‌تاوییه و ئازار و مه‌ینه‌ت به‌شییه‌کانی چینی ئافره‌تان له‌قاو ده‌واو به‌هیوای بنه‌ بر کردنی ئازاره‌کانه‌...

* سه‌رچاوه: ندای جامعه، یاقوتی - منصور، شیر، شماره ۶۳، آبان ۱۳۸۲.

هه وریشمینه پا

ئه بوو توراب خوسره وی^۱

کاتژمیر له سه ریه ک حهوت که رهت دینگه دینگ بکا ئه وه سه عات حهوته. کاتژمیری دیواره که حهوت جار، دینگه دینگ کرد و ساعهت ته و او حهوت بوو و تازه مشکیک خه ریکی کرتانندی سیمی کاره باکه بوو.

وتم: "کاتژمیری حهوت بو چ کاریک باشه؟" دایکم وتی: "بو ئه وه باشه ئه من لیره له سه ر ئه و کورسیله یه دابنیشم، گوئ بو رادیو رابگرم، به و هه وریشمه ش له سه ر ئه م بلووزه داریک و په پوله یه ک له په نا ئه و منداله چاو زیته دا بچنم." که چی من هیچ مندالیکم له په نای دار و په پوله نه ده بینی. وتم: "به لام هیشتا هیچ مندالیک نه هاتوته په نای دار و په پوله که." دایکم وتی: "نه ختیک سه برت بی، دیت."

^۱ ابوتراب خسروی نووسه ری ئیرانی له دایک بووی ۱۳۳۵ هه تاوی له کتیبه به ناوبانگه کانی اسفار کاتبان، دیوان سومنات. هه وریشمه پا یه کئ له و چیرۆکانه یه له دیوانی سومنات.

پرسیم: "به چی دئ؟" وتی: "هه ر به و میلانه ی پی ده چنم." وتم: "کتیبه دئ؟" وتی: "پیت خۆشه کی بی؟" وتم: "پیم خۆشه بو خۆم بپم." وتی: "زۆر باشه، پیت خۆشه له پیتدا لاقه کانت بی یان چاوه کانت؟" زۆرم بیس کرده وه و گوتم: "پیم خۆشه له پیتدا لاقه کانم بین، دوایه ش دهست و ئاخری هه مووشیان چاو و گوچکه م." دایکم وتی: "دهته وی به لاقه کانت چ بکه ی؟"

وتم: "دهمه وی به لاقه کانم بکه ومه شوین په پوله که." نه موت له گه ل په پوله که ده چمه کوئ.

دهمویست هه تا قه راغ چۆمه که بچم که وا له نیو قایی وینه که دا بوو و داریکی سه وزی لیرا بوو و پیاویک پالی پیوه دابوو و دایکم دهیگوت بابه یه.

مشک ملی نابوو له جووتنی شووشه ی په نجه ره و دایکم خه ریک بوو لاقه کانمی ده برد په نای دار و په پوله که. هه ر ئه وه نده ی لاقه کانم وه ده رکه وتن، که وتمه شوین په پوله که وه. په پوله که ش که ده یزانی هیشتا دهسته کانم ده رنه هاتون به لاقانیش هیچم بو ناکری، هیچ نیگه ران نه بوو، به ده وری داره که دا ده خولاوه و ده چوو هه واو و ده هاته خوار له نگه ری ده به ست. له نیو تابلۆکه دا به سه ر چۆمه که وه ده فری و بزهی ده هاتی. ده مزانی خه ریکه پیده که نی، به لام چوونکه هیشتا گوچکه م نه بوو پیکه نینم نه ده بیست، به لام له به ر ئه وه ی قاقای پیکه نینی بابم له نیو تابلۆکه دا بیستبوو، ده مزانی قاقا کیشانی په پوله که ش له پیکه نینی بابم ده چی که هه میشه له نیو تابلۆکه دا پیده که نی و ده نگی پیکه نینه که ی له رادیو وه به دنیا دا بلاو ده بیته وه.

من به و لاقانه م بو کوئ که نه چووم. له به یانیه یه وه هه تا ئیواری به شوین په پوله وه به ده وری داره که دا ده سوورامه وه و دایکیشم له

به‌یانییه‌وه هه‌تا شه‌وئ له په‌نا ته‌لیفوننه‌که دانیشتبوو سۆراغی باوکی ده‌گرت نه‌هاتبۆوه بۆ مائی و له هیچ جیگایه‌ک نه‌بوو جگه له قه‌راغ ئه‌و چۆمه‌ی نیۆ تابلۆکه‌دا. هه‌روه‌ها به‌ دایکم نه‌گوت پیکه‌نینی په‌پوله‌که له پیکه‌نینی بابم ده‌چئ، چونکه داده‌نیشت و ده‌گریا، منیش دینگه‌دینگی ئه‌و کاتژمیره دیزه‌یه‌م ده‌ژنه‌وت، بۆ وینه ئه‌و رۆژه‌ی دایکم خه‌ریک بوو به ته‌لیفون قسه‌ی ده‌کرد و له باوکم ده‌گه‌را و هیچ حالێ باش نه‌بوو، من دینگه‌دینگی ئه‌و کاتژمیره پیسه‌م ژمارد، هه‌وت جار لئی‌دا کاتی عه‌سر بوو، هه‌وتی به‌یانی نه‌بوو. من هه‌ر نه‌مه‌ه‌زانی به‌پراستی کاتژمیره‌ی هه‌وت بۆچی باشه. دایکم وتی: "کاتژمیره‌ی هه‌وت بۆ ئه‌وه چاکه دار و دره‌خت و په‌پوله و مرۆقه‌کان له‌و سه‌عاته‌دا وه‌به‌ر تاریکییه نه‌که‌ون و هه‌ر له‌و ریگایه‌وه که پیتی‌دا هاتوون بگه‌رینه‌وه. کاتژمیره‌ی هه‌وتی به‌یانی بۆ نان و به‌رچایی خواردن.

من وتم: "ئه‌ی بۆچی بابه هه‌ر له‌و ریگایه‌وه که پیتیدا رۆیشتبوو نه‌گه‌راوه‌ته‌وه، هه‌تا هه‌وتی به‌یانی نان و به‌رچایی بخوا؟" دایکم وتی: "وینده‌چئ له‌ رییه‌دا بۆ داریک یان په‌پوله‌یه‌ک، یان پیایک له‌ یه‌کیک له‌ سه‌عاته‌کانی نیۆ ریندا رهوداویک بیته‌ پیش، هه‌ر له‌وئ وه‌مینی و نه‌گه‌رینه‌وه مال و پاشان بیته‌وه."

بۆ من گرنگ نه‌بوو که هیشتا ده‌ست و چاوم وه‌ دیار نه‌که‌وتبوون هه‌تا پیکه‌وه وه‌ دووی په‌پوله بکه‌وین و یاری بکه‌ین. کاتیک دایکم له‌ مائی نه‌ده‌بوو یان خه‌وتبوو، من به‌ لاقه‌کانم وه‌ شوین په‌پوله ده‌که‌وتم. په‌پوله‌که‌ش به‌ ده‌وری داره‌که‌دا ده‌خولاوه و خۆی به‌ وه‌تاغیدا ده‌کرد و له‌ وێهه‌ خۆی ده‌گه‌یاند هه‌تا نیۆ تابلۆکه و له‌ سه‌ر ده‌م و چاوی باوکم ده‌نیشت و پیم پیده‌که‌نی، دیسانیش

ده‌گه‌رایه‌وه نیۆ وه‌تاغ و ده‌چوووه ئه‌و جیگایه‌ی دایکم لئی نووستبوو، له‌ ژوور سه‌ری دایکم ده‌سوورا و له‌ سه‌ر چاوی ده‌نیشت و منیش به‌ هه‌موو لایه‌که‌دا به‌و لاقانه وه‌ شوینی ده‌که‌وتم. دایکم هه‌ر نه‌شیده‌زانی من به‌و لاقانه بۆ کوئ ده‌چم هه‌تا ئه‌و رۆژه‌ی ده‌ست و چاوم وه‌ ده‌رکه‌وتن و هاتنه‌ لای لاقه‌کانم له‌ حاست داره‌که‌.

دایکم وتی: "له‌ چاوه‌کانت بروانه، سه‌رنج ده‌ بزانه به‌و میلانه دوو چاوی چه‌ند جوانم بۆ داناوی. سه‌یری ده‌سته‌کانت بکه. ئه‌وجار ده‌توانی په‌پوله‌که بگری."

په‌پوله‌که له‌ په‌نا داره‌که نیشتبوو و قاقا پیده‌که‌نی، من ده‌نگی پیکه‌نینه‌که‌ی ده‌ناسمه‌وه، ده‌زانم کاتیک بال لیکه‌دا خه‌ریکه پیده‌که‌نی. من که تا ئه‌و رۆژه به‌و چاوه جوانانه‌م ئه‌وم نه‌دیبوو. ته‌نیا به‌ لاقم وه‌ دووی که‌وتبووم. چه‌ند جوان بوو، زه‌رد بوو به‌ خالی سه‌وز و سوور و شینه‌وه. من و په‌پوله چاوه‌روان بووین دایکم بخه‌وئ، یان جله‌کانی بکاته به‌ر و برۆا به‌ شوین بابم‌دا. هه‌تا کوو ئیمه له‌ سه‌رپا ده‌ست بکه‌ینه‌وه به‌ کایه. دایکم دایمه خه‌ریک بوو به ته‌لیفون قسه‌ی ده‌کرد. دینگه‌دینگی کاتژمیره‌که ده‌هات، له‌ نیۆ قسه‌کانی‌دا ناوی بابمی ده‌هینا بابیشم له‌ هیچ کوئ دیار نه‌بوو! مه‌گه‌ر له‌ نزیک ئه‌و چۆمه‌ی وا هه‌میشه ده‌نگی خوره‌خوپ له‌ نیۆ وینه‌ی تابلۆکه‌وه ده‌هات. دایمه چاوه‌کانی له‌ نیۆ وینه‌که‌دا وه‌کوو دوو ئه‌ستیره‌ گرشه‌ی ده‌هات. گویم له‌ ده‌نگی بالی په‌پوله‌که بوو له‌ نیۆ وه‌تاغه‌وه ده‌هات و ده‌چوو. بالی لیک ده‌دا و ده‌یگوت: "وه‌ره به‌ دوامدا" منیش به‌ لاقه‌کانم وت: "په‌پوله بۆ هه‌ر کوئ چوو ئیوه‌ش برۆن."

لاقه‌کانم وه‌ دووی په‌پوله‌که‌وتن. په‌پوله‌ش به‌ ده‌وری چراکه‌دا بالی لیک دا و خۆی کرد به‌ وه‌تاغ‌دا. منیش به‌ ده‌وری چراکه‌دا

خولامه وه و به نیو وه تاغه که دا سوورامه وه، که وتمه شوین په پووله که له سه پنچکی نیو تابلوکه نیشته. ئه و داری بابم به پیوه پالی ویداوو و مشکه خه ریکی جووتنی شتیگ بوو، من بابم نه دی به لام دهنگی پیکه نینه که یم دهناسی، مشکه ش خه ریکی جووتنی هه ر دوو لیوی بوو.

به په پووله که م وت: "وهره با به یه که وه له بابم بگه ریین."

په پووله که ش بالی لیکدا یانی ها زور چاکه، سه رم به هه موو په نا و په سیوه کاندایا کرد، ژیر دار و درخت و بن هه موو پنچکه کان گه رام، بابم له هیچ شوینیگ نه بوو، په پووله که ش که لوکون نه ما سه ری پیدا نه کا، له سه ر چله گیایه که وه له قه راغ چومه که نیشته، جوان سه رنجی نیو ئاوه که م دا به لکه بابم له ئاودا بی مشکه که م دیت به په له خه ریکی جووتنی چومه که بوو.

په پووله که هه لفری. منیش وه دووی که وتم، دینگه دینگ دههات، حیسییم کرد کات هه وتی عه سرئ بوو. خه ریک بوو تاریک دادههات. به شوین په پووله که دا له چه م دوور که وتمه وه و گه یشتمه ئاخری دنیا. له و ئاخری دنیا په دیواریکی تاریک هه یه، ته وای قالاوه کانی دنیا ئیواران دین و له سه ری هه لده نیشین. به په پووله که م وت: "بمبه وه بو مالی." په پووله وتی: "دهی باشه من شاره زای ریگام، ده بی هه ر له و ریگیایه وه که پیدا هاتووین و ه گه ریین." په پووله که بالی لیکدا و به ره و به شی پووناکی دنیا فری منیش به لاقه کانم به دووی دا هه لدههاتم. دهنگی دینگه دینگ هه وت جار به رز بووه رهنگی ئاسمان سوورمه یی بوو، به لام ئیمه گه یشتبووینه جیگیاهک ئاسمان له وی سه وز بوو و له پر مشکه ره شه م به کلکی درژیته وه به ئاسمانه وه دیت که خه ریکی خواردنی مانگ بوو. سه عات شه ش جار

دینگه دینگه هات و قالاوه کان به سه ر سه رمانه وه به ره و تاریکی ده فرین. هه وای عه سر وهک میوژوکه ده له رزی، دووکه لیکه ره ش به هه وای شین و سه وز و نارنجی عه سه ره وه ئاولان بوو، دهنگی دینگه دینگ دههات، پینج جار دینگه دینگ بی یانی پینجی ئیواره یه. ئیمه ش دینگه دینگمان ده بیست و بوئی دووکه لیش دههات، دووکه لی جل و به رگ، دووکه لی گوشت. گه یشتبووینه شه قامه کانی شار، مشک دار و دیوار و بن میچه کانی شی جووتبوو. من به دهم هه لاتنه وه دینگه دینگه کانم ده بژارد و سه یری ئاسمانم ده کرد و مشکه م ده دی خه ریک بوو گوشه یه کی ئاسمانی ده جووت. دوازه جار دهنگی دینگه دینگ هات. کاتژمیره کانی به یانی به دینگه دینگ دین. و منیش هه موویان دهناسم هه موو ئه و سه عاتانه هه ر به و لاقانه به شوین په پووله که دا هه لاتم و هیچیش ماندوو نه بووم په پووله ش که قهت ماندوو نابن. په پووله نه بوایه ریگام لی ون ده بوو، ئه گه ر ونیش ببام خه تای ئه و دینگه دینگانه بوو، من به دایه م وتبوو خوژگه ئه و کاتژمیره ناجسنه نه بایه و وهختی ده گه مه وه مال هه وت جاری لی نه دابا، مشک نهومی سه ره وه ی جووتبوو، ده رگای ژووره کان جووترا بوون، هه وشه و هه ساره که جووترا بوون و له وه ده چوو مشک خه ریکه دهنگی رادیوکه ش ده جوئی.

دهنگی ته پل له رادیووه دههات، له دالانه که تپیه رییم، دایه له سه ر سه نده لیه که ی سه رسه را دانیشتبوو و خه ریکی چین بوو. ئه وه نده سه رقالی کاره که ی بوو گوئی له ته په ی پیم نه بوو.

وه کوو پشیله سه رم کرده سه ر رانی. له بن لیوه وه وتی: "شایانه ژیکه لانه که ی دایکی له کوئی بووی." هه روا خه ریکی چیننی خوئی بوو. ئه ژنوکانیم راته کاند، تابلوکه م پیشان دا ئه ویش سه ری به سه ر

وینەى نىو تابلۆكە رۆگرت و حەولى دۆزىنەوہى بابمى دا كە لەوئى نەبوو. دايكم تالێك ھەوريشمى سوورى لە قامكى ھالاندبوو. خەرىك بوو بە پەلە دەم و لىومى دەچنى. ئەژنۆكانىم راوہشاندا. مشك لە ئاسمان ھاتبووہ خوار و خەرىك بوو لاقمى دەجووت. دايكم ئاگای لە ھىچ شتىك نەبوو، لە تابلۆكە رامابووم لە نىو دار و درەختاندا لە بابم دەگەرەم، مشك تازە ئەژنۆكانمى جووتبوو و تفى كردبووہ. خەرىك بوو شان و پىلى دەخواردم. دوايە ھەوريشمەكەى دەم و لىوم جووتران و ئىدى ئەو چاوە جوانانەم ھىچ كوئى نەدى. ئەمن ئىتر لە ھىچ كوئى نەبووم و مشك خەرىكى خواردنى ئەژنۆكانى دايە بوو كە لە نىو تابلۆكەدا لە بابم دەگەرەم.

* ديوان سومنات، خسروى - ابوتراب، نشر مركز، چاپ دوم، ۱۳۸۰.

دواى ئەو شەوہ

مەرجان شيرمحەمەدى

ئەمڕۆ پاش نيوەرۆ، لە شەقامەكەوہ دەرويشتم، ھەر ئەو شەقامە دريژەى بە شانى وەرزشگاكەوہيە. ھەر ئەوہى چواردەورى ديوارە، لە ھەوہلەوہ ھەتا كۆتايى چۆل و ھۆل تر لە جارەن. لە بەر ئەوہى ئەمڕۆ ھەينى بوو. دەزانى چيم وە بىر ھاتەوہ؟ رەنگبى بزانى. بريك گۆقار و رۆژنامەت لوولە كردبوو و خستبووتە بن ھەنگلت بە پەلە مى رىگات گرتبوو. تاريك داھاتوو. كتيبيكم بۆ رۆژى لەدايك بوونت كرىبوو. لە جانتاكەم دەرھىنا و دامە دەستت. ئەو رستەيەم لە سەر ھەوہل پەرى كتيبەكە نووسىبوو، ئىستاش ھەر لە بىرمە: "بۆ ھەميشە نوختە، بى نوختە ھەتاھەتايە."

كتيبەكەشت ھەر وەك گۆقاراكان لە بن ھەنگل نا. زياتر لە دە چركەسات وەختمان نەمابوو. كەسيك بە ماشينەوہ لە شەقامى بەھار چاوەروانت بوو، ناويشت وت، بەلام لە بىرم نەماوہ. ئاخىرى ئەو شەقامە دەيمىنى بگاتە بەھار، كۆلانیکە، كۆلانیک بە مالى كۆنەكانىيەوہ، بە پىرە دارەكانىيەوہ بەلام لايەكى كۆلانەكە ھىشتا ديوارە. ھەتا ئەو سەرى كۆلانيش چووین و گەرەينەوہ. پىتم وت:

"دەزانی چیه؟ هەست و ئیجساسی کەسێکم هەیه کە خەلاتیکی بە نرخێ زۆر جوان. ئەو کەسە دايمە دوودلە، نەکا خەلاتەکەى له دەست بەریتەوه و بشکێ. "تۆ پیت و تم: "کچی باش، تۆ ئەوینداری. " منیش و تم: "تۆ ئەوینداری کردووم."

هەر زۆر زوو، هەستیک، هەستیکى نامۆ پیتی و تم تۆ ئەو هاموشۆیه تەواو دەکەى. رۆژیک دیتوو دەلی: "بەسیه تی با کۆتایی پى بینین. "جاریکیش ئەوهم پى وتی، بەلام تۆ وتت: "دلیای تۆ ئەو کارە ناکی؟"

من و تم: "من؟ من باوەرم هەیه بە هەست و ئیجساسم. "دەزانی، هەمیشەى خودا تۆ لەگەڵ خۆت بە کیشە دەهاتی. خۆیشت نەتەدەزانی خەریکی چی. بەلی ئیستا کە بیرى لیدەکەمەوه، تیدەگەم ئیدی لەو هەموو "دایە مەمدە بە گورگی" یە ماندوو بووم. زۆرم ناز کیشای.

پیت دەوتم: "من مەفحت دەکەمەوه. " و تم: "ئەگەر بەجیم بیلی، ژیانم لی دەشیوینی. "تۆش بەلینت پیدام کە بەجیم نەهیلى. لە هەرچی شەرت و قەراره بیزم هەلدەستى. بەتایبەت لە قەولى پیاوانە ئەمرۆ بەلینت پیدام، حەوتەیهک دواتر بەلینەکەت خستە ژیر پى. دیسان قەولت دا و هەر خیراش شەرت و پەیمانەت بەتال کردەوه. قسەت بر ناکا. پیاو باوەر ناکا ئەوئەندە پەیمان شکین بی. جاریک لە شەقامی بەهارەوه دەهاتینه خوارى. دەمەو ئیوارى بوو. لەبارەى فیلمیکەوه قسەمان دەکرد. ژن و پیاو کە دمهقالەیان بوو.

تۆ وتت: "بەستەزمانە، چەندە ئافرهتیکى بیتاوان بوو!" من و تم: "بنیادەمیکى گەوج بوو. " چونکە دەزانم گەوج بوون چۆن چۆنییه، بە چەشنیک وەکوو خۆم. تۆ وتت "ئافرهتەکە ئەوینداری بوو. " بە سیلەى چاو سەیرم دەکردى. هەر وەک جارێ کتیب و گوڤارت پى بوو،

سەرت بەردابۆوه و بە پەله دەپۆیشتى. لیم گەری با لە لایەکی دیکەوه دەست پى بکەم. هەر ئەو شەوهى خەریک بووم یهکی لە گەلالەکانم پاکنوس دەکرد. کات دوازدهى شەو بوو تەلهفۆنت کرد: "سەلام، حالت چۆنە؟"

"سەلام، ئیوه چۆن؟" "من زۆر باشم، ئەى ئیوه؟" پیت وایە دەمتوانی باش نەبم؟ گەلالەى چەند کاریکم پیدابوو و هەخوینی، بیروپرای خۆت دهربیری. وتت: "گەلالەکانتم خویندەوه. باش بوون. سبەینی دواى وانەکان بە یهکەوه دینە دەری، قسەیان لە سەر دەکەین. ئیوه سبەینی دینەوه سەر کلاس؟"

"بەلی سبەینی دیم. "کەوابوو هەتا سبەینی. "بەیانى نەختیک دواکە و تم، وانەکانم زۆری کات گرتم. بەقەت درێژایی تەمەن. دە جاریش سەیری کاتژمیرەکەم کرد. هەتا ئەو وەختەى زەنگى سەعات حەوت لیدرا. دەرسەکان تەواو بوون. بەلام هاواریکانت نەیاندهیشت برۆی، لە دەورەت کۆ ببونەوه. پرسیار لە سەر پرسیار. من لە دالانەکدا راوەستابووم و بزانی دە چرکەیهک دەبوو. ئەو شەوه ماشینت هینابوو. لە بەر چاوی ئەو هەموو خویندکارە سواری ماشینەکەت بووم. و تم: "ترسى دەمگۆت نیه؟" وتت: "نا، هەر بەراستی پیم خۆشە خەلک خراپ لە بارەى منەوه بیر بکەنەوه. دەمەهوی چەواشەیان بکەم."

چاویکم لیکردى و پیکەنیم. ئەوهش چ پیکەنینیک، گالتە جارێ، بە دەست خۆم نەبوو. بەلام قەت وای بیر مەکەوه تۆش زۆر وریای. روانینەکەت هەموو شتیکى درکاند. وتت: "بەستەنى دەخۆی؟" و تم: "بەو سەرمايه؟ بەو زستانە؟" وتت: "بەلی ئیستا بەستەنى خۆشە." لە ئاخى دا، سەبارەت بە زۆر شت قسەت کرد، تەنیا لە بارەى

گەلەلەكانى مەنەۋە نەبى. لە دلەراۋكى ھاتمە دەرى، وتم: "دەزانی چىه؟" وتت: "چى؟" وتم: "من حەزم لىتە." وتت: "كچىكى سەيرى!" ئىتر بىدەنگ بووى. دەقەيەك ھىچت نەگوت. لە يەككىك لە شەقامەكانى قەرەبالغى شاردا بووين. نازانم كىھا شەقام بوو. پىويست ناكا كوئى بوو. ئىتر تۆش دەستمت گرت و وتت: "منىش ئەوينداری تۆم."

بۇ ماۋەيەكى كەم چاوم لە سەر يەك دانا. ۋەمدەزانی كىشى پەرە مريشكىكم ھەيە لە سەر زەوى.

با ئەۋەش بلىم: بۇ ئەۋ چركەساتە شىرىنە زۆرت سپاس دەكەم. ئەۋ كاتە تەۋاۋى ئەۋ نازارانەى دەھىنا تۆ لە دوايەدا بۆت دروست كردبووم. شتىكى دىكەشت پى بلىم: من ھەر لە ھەۋەلىشەۋە بەم باس و خواسەم دەزانی. من دەمزانى تۆ ژنت ھەيە. لە ميژ بوو لەگەل خۆم كىشەم بوو. زۆر زوو ئەۋەم پى وتى. من نەھاتبووم ھىلانە لە ژنەكەت بشىۋىنم. ھەر دووكمان سەرمان لى شىۋابوو. بەلام ئىستا ۋابزانم تۆ بارت راستە. كاتىك وتت: ۋەختىك دەرس و دەورمان تەۋاۋ بوو دەچىنە دەرى، زانيم كاريكى باش نەبوو. كاتىك بە وردى لە چاوم رامابووى وتت: "بەستەنى دەخۆى؟! دلنيا بووم."

ئەگەر ئەۋ شەۋە نەدەچووينە دەرى. ئەگەر ھەر لە سەر كلاس پەخنەت لە گەلەلەكانم دەگرتو من ئىزنم بە خۆم نەدەدا قسەبكەم. بەلىنم بە خۆم دابوو لە دللى خۆم دا رايگرم بۇ ھەتاهەتايەۋ بەلام تۆ نەتەيشت، تەلەفۇنت كرد و دوايەش سواری ماشىنەكەت بووم. برىا ۋەرۋوى خۆم نەھىتابا. برىا پىتم نەوتبا. خۆزىا ئەۋ كاتەى وتم خۆشم دەۋى، وتت: كچى باش دەنا من سەبارەت بە تۆ ئەۋ ھەست و باۋەرپم نىە. كەچى تۆ دەستت لە نىۋ دەستم نا، ھەر ئەۋ جۆرەى بۇ رۋوبەرۋوى خۆت رۋانى بوو، گوتت: "منىش تۆم خۆش دەۋى."

لەۋ شەۋە بە دواۋە گوزەرانى منىش گۆردرا. تۆ خۆت دەزانی دەلىم چى، ھەزار دەرد سەرى لىدابووم. بى ئارامى، خۆشحالى، دلەراۋكى... چەند جۆر بىرم لىدەكردەۋە. نەتەدەزانی چەندە ۋەرەز بووم؟ رۆژىك دەتوت: خۆشم دەۋى بە بى تۆ ژيانم توورىك ناھىنى. رۆژىكىش دەتوت: نا، من نابوودت دەكەم. ئاۋا نابى، دەبى كۆتابى بەۋ حالە بەينم. دواۋرژ دەتگوت رۋو لە ھەر لايەك دەكەم لە گەلم داى. ديسان دەتگوت: ھەر دەبى رۆژىك جىتلىم.

ئەمرو تەۋاۋ ھەۋتەيەكە لە سەفەر گەراۋمەتەۋە. ئەۋ نووسراۋەى بۆت بە جى ھىشتبووم ئىستاش ھەر لە سەر تاقەكەيە:

"ئىمە چى دىكە ناتوانين لەۋ بارودۇخەدا ۋەمىنين. ئىتر ناشى يەكدى ببىنين. زۆر شتى دىكەش ھەيە جارى بۇ وتن نابى ئەگەر ماۋە بوو باسى دەكەم."

لە رۆيشتنەكەت قەلس نىم. بىرات ھەبى من لەۋ سەرى دىمەۋە، ھەر ئەۋ شەۋەى پەنجەت لە نىۋ پەنجەم نا، وتت خۆشم دەۋى. توورە بوونى من ھەر لە بەر ئەۋ نووسراۋەيە ۋا بۆت ناردبووم. شتىكى پىر و پوچ بوو. رەنگبى ئەۋە لە لاي تۆش ھەر گالتە بى، بەلام پىم خۆش بوو بە پىۋەرىكى دىكە تەۋاۋ ببوايە. پىم خۆش بوو بەرەۋ روم راۋەستاباى وتبات: خودا حافىز. لەۋ دوايى يانەدا زۆرت دەستى دەستى پىدەكردم. من بەراستى خۆم حازر كردبوو بۇ لىك دابران. لە يەك دوور كەوتنەۋە. بەلام ئەۋ نووسراۋەيەت، ئەۋ نووسراۋە خاۋىنەت، ھەمووتان و پۆى كارەكانى لە بەريەك برد.

ئىنسان لەم شەقامەدا گەلىك شتى ۋەبىر دىتەۋە. شىعر و ميعرەكانى تۆ. نازانم من ۋا بىر دەكەمەۋە، ھەمووى ھەر پەرژىن و دىۋارە. كەچى ھىشتا بەرامەى ئەوينداری پىۋەيە. خۆ رەنگبى ھەر بۇ

منیش وا بی. یان له وه دهچی من خه ریکی خو فریو دانم. بو ئه وهی
هر وهخت بی تاقهت بووم شوینیک بو حه سانه وه ساز بکه م. ئیستا
به دایمه ی خودا له بیرى ئه و قسه قورانه دام. بو هه تاهه تایه، بو
همیشه. ئای چه نده هه لئه له تینه، چه نده له رزوک و رووخه که، هر
وهک به لینییه کانی تو.

* سه رچاوه: شیر محمدی. مرجان، بعد از آن شب، نشر مرکز،
تهران، چاپ اول ۱۳۸۰
* گوڤاری مه هاباد/ژ/۲۵/خاکه لیوهی ۱۳۸۲

نجیب محفوظ - له سالی ۱۹۸۸ز - خه لاتی ئه ده بی نوبلی برده وه
له ئه ده بیاتی دنیای مودیرنی عه ره بیدا پیشره وه. له ماوه ی ۶۰ سالدا
۴۰ رۆمانی نووسیوه، له نیو ئه واندا میرامار (۱۹۶۷) گۆرانی بووکینی
(۱۹۸۱) به شیکه له ئاساری کلاسیکی ئه ده بیاتی خاوه رمیانه. بیجگه
له وانه ش چاره چیرۆکی نووسیوه، هه لئبژارده یه ک له وانه
بلاوکه ره وه ی قاهیره له سالی (۱۹۹۱ز) به زمانی ئینگلیزی به
ناونیشانی زه مان و مه کان و چه ند چیرۆکی دیکه بلاوی
کرده وه. «رۆژیکی ناته واو» له و کورته چیرۆکانه ی هه لئبژاردراره.

* سه رچاوه: کارنامه، ژ ۳۲ سال ۱۳۸۱

«ئىرە مالى تازەى ئىوھىە. دايک و بابەکانىش ھەر لىرەن. ئىرە جىگای ھەموو شتىکە، زانست، دىن، برۋا. ئىتر فرمىسکەکنتان بسرنەو، تامەزروى ژيان بن و بەروھپىرى بچن»

لە بەرامبەر راستىيەکاندا بە چۆکدا ھاتىن ھەر ئەو بە چۆکداھاتنەش بوو بە ھۆى رازى بوونمان بو ھەمىشە. بوونەو ھەرەکان ھۆگرى گيانلەبەرانى ھاوچەشنى خۆيانن. ھەر لەو چرکەساتەو ەلڤ بۆ لای مندالەکان دەيکورکاند. بۆم دەرکەوت ترس و دلەراوکیى من لەخۆرا بوو. قەت بىرم نەدەکردەو قوتابخانە ئەو ەندە جىگایەکی خۆش بى. زۆرمان کايەى سەير و خۆش کرد. جۆلانى، خۆشارۆكى، توپىن و بازەلین. لەسەر کەلاس مۇسقىا و يەکەمىن شىعر و ئاوازی ژيانمان خويندەو. بۆ يەکەم جار لەگەل پىت و زمان ئاشنا بووین کورەى زەويمان چاوپىکەوت ھەلدەسوورا و قارە و زۆربەى ولاتانى دىناى نىشان دەداين. ژماردى ۱/۲/۱ يان فىر کردىن. چىرۆكى دانەرى ەرز و عاسمانيان بۆ خويندینەو، باسى ھەر دوو دىنايان بۆ کردىن. گويمان گرت لە چەند ئايەتىكى خودايى. خواردنى بە تام و خۆشيان پىداين. سەرخەويکمان شکاند و ديسان لە خەو ھەستايىن. ئەو جاريش دۆستايەتى گرتن و کايە و درىژەدان بە خويندن. ئەو رچەيەى قەرار بوو بىگرىنە بەر بۆمان دەرکەوت. ھەر بەو جۆرەى بىرم لىدەکردەو لىورپىژ ببوو لە خۆشى. بەلام کەند و کلۆشى تىدا ھەبوو. گىژەلووکە و رەشەباى ژيانکوژ بەرپوھ بوو تاکوو بەھارى تەمەنمان لىس بدا. دەبوو زۆر وريا بين خىرا بەچۆکدا نەيەين. پىشکەوتن پىشبركى بوو ھۆى شەرەدەندووکى و دەنگ داگۆرېنمان. ئەو خانمەش سەرەراى ئەو ھەموو رووخۆشىيەى

ھەببوو جار جاريش نىوچاوانى تىکدەنا و لىمان زىز دەبوو. جارى واش بوو حاکم دەستوورى دارکارى دەکردىن.

بىجگە لەوانەش تازە کار لە کار ترازابوو، نەدەکرا بىر و عەقىدەت بگۆرى. رىگای گەرانەو ەش بۆ مالى بۆ ئەو بەھەشتە گىرابوو. تەنيا ئەو ەى لە پىشماندا بوو ەول و تىکووشان بوو ئەوانەى لە تواناياندا ھەبوو لە نىو ئەو ھەموو گىر و گرفتەدا کەلکيان لە فرسەت و ەردەگرت و ەولى سەرکەوتنىان دەدا. زرەى زەنگ بەرز بۆو و رايانگەياند کات و ساتى خويندن و کارەکان دوايى ھات. مندالەکان روو بە درگای ەسارى کە کرابۆو ە خىزەرەيان کرد. مالاوايىم لە دۆستەکانم کرد و لە درگای ەسارى ھاتمە دەرى. چاوم بە دەورو بەرى خۆمدا گىرا ھەرچەند قەرار بوو بابم بى بە شوينمدا بەلام ديار نەبوو.

لە کەنارىکەو ە راو ەستام و چاوەروان مامەو ە. ماو ەيەکی زۆر کاتم بە فىرۆ چوو، گوتم وا باشە بەرەو مال بىمەو ە چاکە. چەند شەقاويک دوور نەکەوتبوومەو ە تووشى پياويکى گەر او ە ھاتم خىرا ناسىمەو ە بە پىکەننەو ە بەرەو پىرم ھات دەستى لە نىو دەستم نا و گوتم: «زۆر لە ميژە يەکمان نەديو ە چۆنى؟» سەرىکم بۆ لەقاند و لە وەلامدا گوتم: «تۆ باشى؟» ديسان دەستى لەگەل لىکدامەو ە و بەجىيەيشتم. چەند ھەنگاو رۆيشتمە پىشەو ە کەچى لە پر بووم بە داھۆل يا رەبەنا! ئەو شەقامەى پر بوو لە دارى پەلک و چنار چى بە سەر ھاتوو ە؟ ئەو ھەموو ماشىنە لە کوپو ە ھاتوون، ئەو گشتە خەلکە دەلپى داباريو ە، ئەو ھەموو زىل و زالە کەى لىرە ھەلدرا بۆو ە؟ ئەو ھەموو زەوى و گەنمجار ە چى لىھاتوو ە. ھەتا چاو ھەتەرى دەکرد بەلخانە و بنیادەمى ورد و درشت دەنگ و ھەرا پياوى کاس دەکرد.

لههەر قوژبن و كهناريك سيحربازهكان ماريان له قرتالە و زهمبيلهكانيان دههينا دهري، زوري پينهچوو دهستهيهكي گهوره پهيدا بوو. (تهلخهك و تهنافبازهكان) له پيش دهستهوه دهرويشتن بهرنامهي كارهكانيان رادهگهيانند. دهنگ و ههراي (ئاژير) ي ماشيني ئاوركوژينهوه دههات مهعلوم نهبوو چون بهنيو ئهوه ههموو مهخلووقه رايگاي خوي دهكاتهوه چون دهگاته شوييني مهبهست. شوفيري تاكسييهك لهگهه موسافيرهكه ي به كيشه هاتبوو كهس نه دهچوو نيوبژيان بكا. سهرم له گيژهوه دههات. لهوانه بوو بدهمه كيوان. سهير بوو چون لهم چهند كاتژميرهدا ئهوه ههموو شته روويداوه. به دانتيك؟ وهلام ي ئهوه پرسيارهه له مالي له بابم وهردهگرت. بهلام مال له كوئ بوو؟ تهنيا خانوي بلند و خهلكيكي زورم چاو پيدهكوت. به پهله خوم گهيانده سهه چواررئيانهكه. ريگاي مالمان بهويدا بوو. ماشيني ئاوركوژينهوه دهيزيراند، دري به ههشامات دهدا. بهخوم گوت: «لينيگهري با به كهيفي خوي ئاور ولات بسووتيني» يهكجار زور تووره بووم نه مههزاني كه ي دهتوانم له چواررئيانهكه دهپهريمهوه. قهندهكيشيكي پيچوو ههتا شاگردي دووكانيكي كونهشوري له قولينچكيكي چواررئيهكهوه هات بولام. دهستي بو راداشتم. به ئهدهبهوه گوتي: «باپيره، ئيزنم بده بتانبه مه ئهوبهري شهقامهكه».

پشيله ي تام كوئور

ست جان اروين

كاكي خوت بوت بگيرتهوه، لهوي دهور و زهمانيدا كابرايهك ههبوو، رهنگي نيوبانگيشت بيستبي، پييان دهكوت تام كوئور. تام پشيلهيهكي ههبوو بهتهني بهقته ده، دوازه تهله به كار بوو. تام زوري شايي پييوو. ناحهقيشي نهبوو، ئهوه پشيلهيه سهه كاوپه ميوي دههينا، خو ئهگهه ئهوهنده باش نهبووبا مشك ربهيهك گنمهشاميان بو نهدههيشتهوه. دهزاني چييه، تام لهوه علافه دهوله مهندانه بوو خهريكي كرپين و فروشتني گنمهشامي بوو. چوكي لهسهه سينيكي بازار دانابوو، به كهيفي خوي بازايري ههلهدهسوورانده نرخی گنمهشامي دهبرده سهري و دايدهبهزانده ههه ئهوهنده ي ده، دوازه جهوالي گنمهشامي دهفروشت يان عههباري دهكردهستي خوي رهپيش دهخست. ههوساري بازار له دهستي خويده بوو. ساليكيان قاتي و قري پهيدا بوو، تام له ترسي ئهوهي نهكا له برساردوههكان فكري خراپ له سهريان بدا، به تهماي عههبارهكاني بن، ههه به

راستی دهیویست داوا له دهولت بکا له نیو ئه پته شدا به رهسمی وه ریگیری.

کابرایه کی (له قاتی پهیدا بوو)، که گویی بو قسه کانی شل کردبوو، گوتی: «حه ی برۆ حه ی له و تره هاته، جا بو شتی وا ده بی. هه ی عه مری ئه و دهوله ته نه مینتی. وا به سی، چوار ته لیس دانه ویله وه دهوله ته، عه جه ب قسه یه کی قوره!

مورفی وتی: «ده زانی چی کاکي برا، ئه گهر باوه رت به قسه کانم نه بی، ناشتوانم کاریکت بو جی به جی بکه م، عه مر و چاوم، به بی درۆ و ده له سه راستت پیده لیم، به لام تکات لیده که م لیم گه ری با قسه کانم بکه م له ده مم مه ده، ره نگبی باوه رت به قسه کانم نه بی، تو لیم گه ری با هه رچی هه یه ریک و راست بیگیری مه وه و ئه و جاریش ده زانی ئه و حه قایه ته هه لگری ئه وه یه گویی بو رادی ری. بیجگه له وه ش، له بیرت بی کاکي من ئه تو لیره غه ربی نازانی دنیا چ باسه! لیره شتی سه یر و سه مه ره رووده دا، هه ر له فیزی ک و میتافیزی که وه بگره هه تا شتی زۆر سه یرتر کولیک بیر و باوه ر و فکر و خه یال کار ده کاته سه ر شانس و به ختی کابرای لادینی»

پیاوه که هیچ له و پیت و وشه ئالوزانه ی ئاخری تینه گه یشته، مورفیش هه ر وا به لام هه ر چۆنیک بوو ئه و به و قسه قورانه ی کابرای ده مکوت کرد. ئه و جار دریشه ی دا به گیرانه وه ی چیرۆکه که: کاکي برا، ده زانی چی، ئه و پشیله یه ئه وه نده له مالدا به کار ده هات که تام سویندی ده خوارد ئه و پشیله یه هه ر ده لینی عینسانه، ته نیا نه یده توانی قسه بکا، به جو ریک له پیاوی ده روانی هه ر مه پرسه، تام ده یوت: لیم روونه؟ له مه به سته قسه کانم تیده گا. به یانیان ده هاته سه ر سفره ی نان خواردن له په نای تام داده نیشته و یه کجار به

نه رمی کلکی به رانی ئه ودا ده هینا، زۆر زه ریف، یانی جوانتر له و قسانه ی له کتیباندا ده ینووسن. پیت وابوو که ده لی: «تام کونور نه ختیکم شیر پییده. وه ختیک شیر ه که ی ده چه له پانده وه باوه رت نه ده کرد. هیچ ئینسانیک ئه وه نده پیژان بی، روژیک هه وه لی به یانی تام ده یه وه ی بچی بو بازار ی شار به لاین به ژنه که ی ده دا ئه گه ر گه نمه شامیه کانی فروشت هه ر به و پووله که وش و پیلاو بو منداله کان بکری. جا ئیدی خو دیاره به ر له وه ی دابنیشی و نانی به یانی بخوا ئه ندازه ی لاقی منداله کانی ده گری بو ئه و کاره ش قه له مه یه ک ده هینتی به ئه ندازه ی هه ر یه ک له لاقی منداله کان له له ی ده کا، خیزانی تام ئه وه نده ی رست: تو خودا و پیغه مبه ر جوان ئه ندازه ی لاقی بیلی ژیکه له بگره هه تاکوو چه قو له ده سته ده رچوو و لاقی ئه و منداله ی کۆله وار کرد. ئیتر ئه وه وای لیکرد چه قه و هه را ساز بیی. جا ئه وه بوو تام به تاقی ته نیا نان و چای به یانی خوارد. خیزانیشی خه ریکی ژیر کردنه وه ی بیل بوو. یانی گه ره کی بوو قامکی لاقی بیل ده رمان بکا. ده زانی چیه کاکي خو م وه ختیکي تام ده یویست ئه ندازه ی لاقی منداله کانی بگری پشیله که هه ر به و خو وه ی که هه یوو، زیت زیت چاوی له چاوی ده بری، هه ر ئه وه نده ی تام دانیشه سه ر سفره ی به یانی پشیله که توندتر کلکی هینا به رانی تامدا. ئه ویش شه شدانگ له بییری ئه وه دا بوو ئه گه ر گه نمه شامیه کانی بفروشی چه نده ی پوول وه ده ست ده که وی. له ولاشه وه ده تکوت دوو میشی له کونیکدا دیتوته وه، بوچی؟ چونکه لاقی منداله که ی بریندار کردبوو له ده ست که وش کرینی ئه و نه جاتی هاتبوو. هه ر بو یه فکری له لای پشیله بو ر نه مابوو، هه تا ئه وه ی پشیله که رقی هه ستا و خوین به ری چاوی گرت، مراندی و به هه موو قه وه تی خو ی پیست و

گوشتی تامی هەناسەساردی دارنی. تام هاواری لێهەستا، پریکرد بە جیگا رووشاوەکەدا، گوتی: «چنگ و پلم دەپنی سەگباب خێوا! هەر ئیستا کا لە کەولت دەئاختم تۆ راوەستە! مەگەر دەستم پیت نەگا، لە بنەوپالەوه دانەیهکی تیسرهواند. پشیلە بۆر ئەوەندە بە خیسەوه سەیری دەکرد، دەتکوت جینیوی دەداتی، چاوهکانی هەر وهکوو چرای فایتوونەکە ی دایره ی پۆست لە نیو تەم و مژدا بریقە ی دەهات. جا خالی خۆت بۆت بگێریتەوه، پشیلەکە ئەوەندە سەیر بوو گوتی: «میاو میاو» بە جۆریک سەیری تامی کرد مچورک بە تەپلی سەری داهاات و لەبەری پێی دەرچوو. زۆر بە هەرەشەوه کۆتی: «هۆی تام کۆنۆر» تام لە ترسان مووی بەدەنی بوون بە نەشتەر، لەوانەبوو زەندەقی بچێ، پشیلە و قسە کردن؟ بە شلەژاویەوه سەیری پشیلەکە ی دەکرد. پشیلەکەش بە بۆلەیهکەوه گوتی: «هۆی تام کۆنۆر!» تام گوتی: «خودایە هاوار! خۆ بە راستی قسان دەکا! دیسان پشیلەکە میاواندییەوه و گوتی: «هۆی لەگەل تۆمە تام کۆنۆر!»

تام گوتی: «بەلێ خاتوون!»

پشیلە بۆر گوتی: «تۆزیک لیم نزیک ببەوه، دەمەوی شتیک بە گویتدا بچرپینم» لە جیی خۆی قیت بۆوه بە دەستی ئاماژە ی بۆ کرد و بە جۆریک چاوی لیدادەگرت و بە چەشنیک سەری راگرتبوو، دەتگوت حاجی تاغیە و دەستوور بە نۆکەرەکە ی دەدا، گوتی: «وەرە دەری کاری تابیەتیم پیتە» تامی قور بەسەر ئەوەندە پەشوکا بوو هەرپە ی لیبوو بە جریه. بە شوین پشیلەکە دا رویشت. پشیلە بۆر چوو دەری و لە ژیر سیبەری سەرگیزی ئەسپەکان لە پشت خانووەکە ی تام روینشت. هەر ئەوەندە ی تام لە قەراخ سەرگیزیهکە

و دەدر کەوت پشیلەکە دەستی خستە سەر لیبوی وهک ئەوه ی بیههوی بلی: «تام، وریا بە کەس نەزانی»

تامی چارەپەش لە ئەلف نەدەهاتە بی، راست چوو لەبەر دەم پشیلەکە دا راوەستا، ئەویش گوتی: «تام، من زۆرت حورمەت دەگرم. شتیک هەیه دەبی پیت بلیم. ئەو جۆرە ی تۆ دەتەوی برۆی دەزانی لە لای دەر و جیران ئابرووت دەچی؟ من خۆشم دەوی، بۆیه ئەوهت پیدەلیم.»

تام پیتی گوت: «نۆ، کەرتم، خاتوون»

پشیلە بۆر وتی: «تۆ دەتەوی بچی بۆ شار کەوش بۆ مندالەکانت بکری. پیاوی چاک ئە ی منت بۆچی لە بیر چۆوه؟»

تام وتی: «مەگەر تۆش کەوشت دەوی؟!»

پشیلەکە گوتی: «ئە ی بۆچی نامههوی، جیرانەکان پیمدەلین زۆر سەیره ئەو پیاوه باشە چۆن ویژدانی قەبوول دەکا پشیلەکە ی بە پیخاوسی بیت و بچی»

تام گوتی: «ئاخر هەتا ئیستا، کی دیتوویەتی پشیلە کەوش لە پییکا؟»

پشیلە بۆر گوتی: «تۆ نەتدیتووه، بۆچی؟» دوایی سەری هەلینا و گوتی: «مەگین کەوش بۆ، ئەسپ ناکرن؟ جا بۆ من چیم لە ئەسپ کەمترە، ئەو جاریش دەست و پیتی من زۆر لە دەست و پیتی ئەسپ زەریفتەر.» تام لەبەر خۆیهوه گوتی: «بەلا لەو تەرح و دیدارەت بدا»، چاو چاو هەر دەلیی ژنە حیزه قسان دەکا، چە ندە ی شایی بە قاچ و قولیەتی»

گوئی دەزرینگایهوه، بەلام، دەزانی چی کاکی خۆم کابرا وهرووی خۆی نەهینا. هەر بۆیه ملی نا لە چەلەحانی لەگەل پشیلەکە، تام پیتی

وت: «خاتوون فەرمایشەكەت زۆر جوانە، ئەسپ كەوش لە پێدەكا. بەلام دەزانی چىيە ئەسپ مافی خۆيەتى. خاتوون ئەو بەستەزمانە مەجبوورە، ئەو ھەموو رینگا تەقتەقانە و ھەوراز و نشیوی دەبرئ»

پشیلە بۆر نەختیک مەحتەل ما، گوتی:

تۆ نازانی ئەو لاق و قولەى من بۆتە كۆتەى كوتراو». تام گوتی: «فەرمایشەكەت جوانە، خاتوون، بەلام چۆناوچۆن پىلاوت لە پىنكەم؟» پشیلەكە گوتی: «ئەتۆ خەمى ئەو ھەى مەخۆ، ئەو كارە بەخۆم بسپێرە»

تام زەردەيەك گرتى و گوتى: «پشى خانم، ھەتا ئىستا كەسيك قاپوورى گويىزى لە پىكر دووى؟» پشیلە بۆر نىوچاوانى تىكنا و بە توورەيىيەو گوتى: «ئاگات لە دەمت بى تام كۆنۆر». تام وتى: «زۆر باشە داواى لىبور دنت لىدەكەم، چاوه راستەكەم، بەلام كە تۆ دەلىتى ئەسپ كەوشى لە پىدەكەن، خۆت باش دەزانی ئەو بە بزمارەو نالەكەى لە سمى قايم دەكرى، ئەتۆ، چى لىبكەم؟ كەوش چۆن بە پىى تۆو گىر دەبى؟»

پشیلە بۆر لەوانە بوو فججە بكا، گوتى: «گەمژەى زەبەلاح! بزمارم بۆچىيە؟ ئەم نىنۆخە درىژانەم بكەم بە چاوتدا» چرنۆكىكى بە تام داھىنا، ژان بە دلى گەيشت. تام گوتى:

«وھى ھاوار پىاو كوژ!»

پشیلەكە گوتى: «بەسيەتى شىر و رىويم بو مەھىنەو جەنابى كۆنۆر» تام گوتى: «قورپى دنيا م بەسەر! پوولى كەوشى ئىوھ لە كوئى بىنم. خۆ، يا رەبى بەرەكەت نەكەن لە سالىندا سىچوار جار، ھەر جارەى شەش ھەوتىكى وەكوو خۆتان ھەلدەپىژن جا ئەو كەرەتەى وەرە ئەو كەرەى لە قوراوى دەرھىنە، ھەر پشیلەيەكوو دوو جووت

كەوش ئىتر ئەوھى ھەمە دەبى بىدەم بە كەوش و كلاش بۆ ئىوھ، دەى چۆن وەرھەم ھەلنەھىنم»

پشیلەكە گوتى: «بەسيەتى بىبەرەو، زووبە لە شوئىكى خراپ راوھستاوين پىمان بزائن ھەيامان دەچى. ئاخىر ژنەكەت زۆر ھەيا بە خۆيە تام»

تام بزەيەكى گەوجانە نىشتە سەر لىوى و گوتى: «وھبال بە ئەستۆم، لەوھتاي تۆ بووى ئەو قسەيەت راست بوو. پشیلە بۆر گوتى: «ئەو ژنەتيوھت دەلىتى مئشكى كەرى خوار دوو، ھىچ، سوئىدى كەسيشم لەسەر نىيە خودا لە تۆى دزىوتر لە دنيا دا دروست نەكردوو». پشیلەكە وەختى قسەكانى تەواو بوو، لە پر و ن بوو، تام وەك شىتان چاوى بۆ دەگىرا. لە لاي ژن و مندالەكانىش باسى ھىچى نەكرد، لەوھ دەترسا دلان لەخۆ بىتەوھ بە درۆ پىى وتن: «دەمەوى بچم بۆ شارى چونكە دەيزانى پشیلەكە لە كەل و كونى سەرگىرەكەوھ بۆى دەروانى. بەلام وەختىك گەيشتە ئەوسەرى رىگاكە بەجىى ئەوھ بچى بۆ بازار وتى: «بە جار و بە جەھەندەم!» خوارەى داىە و يەكسەر چوو بۆ لاي قازىبەك بە ناوى (سكوار بازروم) دەبويست شكايەت لە پشیلەكە بكات.

پىرەمىردىكى رىوھلە لەو وەختەوھ بە تامەزرۆيىيەوھ گويى بۆ قسەكانى مۆرفى راگرتبوو، قسەكەى پىبىرى و گوتى: «تەح، مالتە چەندە چەقەى دەكەى!» لەو لاشەوھ خەلكىكى نەكەم، گوييان بۆ قسە قورەكانى مۆرفى رادىرابوو، كەچى ھەر ئەوانەش بە وتەكەى پىرەمىرد كەيفيان ساز دەبوو.

جەنابى ويكنىز رووى كرده پياوھ پىرەكە و گوتى: «كا گنىز باز مەدە نىو فەرمایشەكانى خالە مورفيەوھ» كا گنىز لەولامىدا گوتى:

هەى قرتان تىكەوئ، پشيلەكان چۆن ئيوەيان لەبىر نەبوو. قازى گوتى: «ئەلبەتە قانۇنىك ھەيە بۆ غەوارەكان، لەو دەچى ئەو پشيلەيە سيخۆرى فەرانسەكان بىت. خۆى گۆريو»

تام وتى: «بروات ھەبى وەكوو سيخۆرە فەرانسەوييەكان قسان دەكا. لەبىرمە چوارشەممۆيان خۆى ون دەکرد و دەچو بەلاى كارى سيخۆرييەو»

قازى گوتى: «شتىكى سەير نىيە. بەلام ئەستەمە بتوانن دەليلىك بۆ ئەو بەزمە وەدەست بەيتن. بىرىكى تازەم بەميشكدا ھات» تام وتى: «دەى باشتەر، چاوى من، ئەگەر بىرى تازەتان ھەيە خىرا كەلكى ليوەبرگن، نەكوو لەو ھەوا ناخۆشەدا كەروو ھەلبىتى»

قازى گوتى: «فەرمايشىكى بى تامە، پشيلەكەش دەخەينە نيو مەنگەنەى قانۇنەو، ئەو وەختە بەتەلەيەو دەكەين» تام وتى: «ئەى نەمرى بۆ قسەت! ھەر بژى! وەك كوران گويى دەبرين» قازى گوتى: «سبەى بەيانى لە چوارپىيانەكە چاوەرپىتم. يەك دوو تاژى لەگەل خۆمدا دەھىتم»

سەرتان نەھىشتىنم، تام گەرايەو بۆ مالى. زۆرى بۆ ميشكى خۆى ھىنا چەرۆيەك ھەلبەستى چۆن بوو كەوشى بۆ پشيلەكە نەكريو كەچى چەندسەد گەزىكى مابوو بگاتەو دەركاى مالى چاوى بە پشيلەكە كەوت، بە ھەلەداوان بەرەوپىرى دىت، بىرىك بە ميشكىدا ھات، پشيلە بۆر وتى: «كوانى كەوشى من؟»

تام وتى: «خانمەكەم ئەورۆكە جارى نەمكړيو»
پشيلەكە گوتى تام پىتوايە پياويش قەول بەدرۆزن دەردەچى؟ دەزانى چۆنە تام، جوان چاو و گويت بكەو بەزانە دەلیم چى. ئەگەر بىت و كەوشم بۆ نەكړى چاوى مندالەكانت قەلپوچ دەكەم»

تام لە تاوى مندالەكانى كىچ كەوتە كە ولى وەختبوو دلى بتوقى، گوتى: «ئەى داد و بىداد پشەگيان نەختىك پشوت لەسەرەخۆ بىت، پىنەچيەكە وتى: تەنيا لينگىكم كەوش لە دووكانيدا نەماو، بىجگە لەو ھەش قالبى لاقى تۆى لەلا نەبوو. دەيگوت دەبى بتيەم بۆ شارى لەوئ ئەندازەى لاقت بگري.»

خوين بەرى چاوى پشيلە بۆرى گرتبوو، گوتى: دەى باشە كەى بچين؟ «تام وتى بەيانى» پشيلەكە وتى: «چاك بوو ئەو ھەت گوت، دەنا ئەو شەو ژن و مندالەكانت بە گردەنشنى دەدیت.»

ئەو ھەى گوت و بە پشەپشەم دور كەوتەو. تام ئەو ھەندە ترسابوو لەوانەبوو زەندەقى بچى. پشيلە كە بەسەر ديوارى سەر گىرەكەو بە دەنگىكى ناخۆش گوتى: «ئەو ھەى پىم وتى لە بىرت نەچى!» تام گوتى: «دلنيا بە، بەسەر ھەردووك چاوم.»

جا براى خۆت بۆت وەگىرى. پشيلەكە رۆژىك تلووھى بەيانى لەخەو راست بۆو، مى نا لە دم وچاوشوشتن. خۆى رىك و پىك كرد. مەحتەلى ئەو بوو تام بچى بۆ شار، تام تەليسيكى بەتالى نابوو بن پىلى و لە مالى وەدەر كەوت پشيلە بۆر كەوتە شوئى. تام زاركى تەليسەكەى كەدەو و گوتى: «وەرە بچۆ نيو ئەو تەليسەو، دەتەبەم بۆ شارى»

پشيلەكە كوتى: پىويستى نىيە بە لاقى خۆم دىم تام وتى: قەزات لە گيانم شتى وا نابى خەلكى شار زۆر بە ئىرادن ھەر ئەو ھەندەى بزائن پشيلەم بەدواوھىە لاتاو و تەشەر و توانجى وام پيدا دەدەن، لەنيو خەلكىدا سەرم ھەلنايەت. سەگ بۆ ئەملا و ئەلا بردن بۆتە مۆد بەلام پشيلە، نا»

پشیلکه وهختی زانی دهمه به دهمه بیفایدهیه ناچار خوی کرد به درگای تهلیسه که دا، تام دهست وبرد زارکی تهلیسه که ی بهست و دای به کولیدا، پرووی کرده چواررپیانه که. وهک بلین شتیکی چاوه پروان نه کراو بووا گه یشته ئه و شوینه قازی و راوچییه کان به چند تاجی و توله وه له گهل چند که سینکدا چاوه پروان بوون، قازی له پر له بهر دهم تامدا، قوت بووه. گوتی: «ماندوو نه بی تام»
تام وتی: «قوربانن ب، ئیوه ماندوو نه بن»
قازی وتی: «ئهو تهلیسه چیه له کولت ناوه؟»

تام وتی: «هیچ نییه قازی گیان» به لام له بنه وه به چاو حالی کرد که پشیلکه ی به ساغ و سلامه تی هیناوه. قازی وتی: «کلاوم ناچیته سهر، ئه و تهلیسه خالی نییه ده بی نشانم بدهی» پشیلکه به سرته وه وتی: «هوی تام کونور، بیتوو راستی منی پیلایی هه تا مردن قسه ت له گهل ناکه م»

تام گوتی: «نه به گیانی خوم. دهنگ ناکه م. تو دلنیا به»
به لام چاوی داگرت و قامکی بو تهلیسه که راداشت. گوتی: «هیچی تیدا نییه»

قازی گوتی: «به سیه تی تاقه تی شیر و ریوی هینانه وه م نیه، خیرابه بزانه چیت له م تهلیسه دا هشار داوه»
تام به دهله سه پرووی له قازی وه رگیرا، گوتی: «قازی گیان له تو وایه دروتان عهرز ده که م؟»

پشیلکه بوور له نیو تهلیسه که وه گوتی: «تام به و سهره شیرینه ت پنی بلایی له و تهلیسه دایه ونجرونجرت ده که م»
قازی گوتی: «ئهی ئه گهر درو ناکه ی، بوچی ئه ژنوت دهله رزی.»
ده بی بزانه تهلیسه که ت چی تیدایه»

دهستی دریز کرد تهلیسه که ی لی بستینی، تام به نه قسه ت به گزیدا چوو، به لام عهر و چاوی من یه ک دوو ده قیقه ی پینه چوو پشیلکه یان له تهلیسه که هینا دهری، کلکی به قهت گه سکیک ده بوو. خولاسه ی قسه سهرت نه هیشیم قازی یه ک به خوی گورانندی و دهسته کانی له یه ک دا، تاژی و توله ی تبه ردا، ئه و روزه بوو به راو پوینیکی، سهیری ئه وهنده خوش تا ئه مرؤ که س نه یدیوو. پشیلکه خوی گه یانده زه لکاویک له قه راغ شار، سواره کان وهختیک نزیک بوونه وه له جیی خویان راوه ستان، ته نیا راوچییه ک نه بی ئه ویش لاقی ئه سپه که ی به زه لکاوه که دا نه ده چوو خوارئ. جه نابی قه شه به یارمه تی شاراوه ی (غیبی) دهیتوانی ئه سپه که ی به هه مو لایه کدا غار بدا. ههر ئه وه بوو راوچییه که و جه نابی قه شه که یفیان به و راوه ساز بوو. ئه وان چاویان لیوو، ههر که پشیلکه بوور له زه لکاو که نزیک بووه، سه گیک له پیش ئه وان دیکه وه بوو زوو گه یشته سه ری قه پی کرد به رانیدا پشیلکه ش خوی راپسکاند و وه پیش تاژییه کان که وت پرووی کرده چارداختیک له نیو زه لکاو که دا چاویان لیوو له ده لاقه که وه خوی به دیوی ژووریدا کرد. سه گهل به بی مهحتل بوون دهوری چارداخه که یان دا، به لام به چه شنیک قورانیدان له ونه بوو نیوکی پیای بخهن. راوچییه که دابه زی و چوو نیو چارداخه که وه. بو ئه وه ی پشیلکه بوور دهریه رینی، به لام چی دیبی باشه؟ پیریژنیکی دزیو، له سووچیکدا له نیو جیوبانه که یدا راکشابوو! راوچییه که لیی دهرسی: «تو پشیلکه یه کت» نه دی خوی بکا به ژووریدا؟!»

پیریژنه که به دهنگیکی زیقنه وه ده لی: «پشیلکه لیره چی ده کا!»

سهگ وهږ دهوړی چارداخه که یان دابوو. پیریژنه که گوتی: «ئو سهگه له لیږه دور بخه نه وه، ئه ها، ها! میثکی سهرم چووا!»
 راوچیه که وهختیک له پیریژن راما چاوی وهک چاوی پشیله بوړ زیته ی دههات. په تووی له سهر پیریژن فریډا، گوتی: «دهی، دهی چاو و دلم پروون!»

سهیری کرد ئه وا که له که ی پیریژن خویناوییه، راوچی دهلی: ئه ی سهگباب خینو! پیت وایه نات ناسمه وه شهیتانی نه حله تی!«
 گورچیک درگای کرده وه و سهگل خوین به ژووریدا کرد. پیریژن دووچار له جیی خو ی هه لبه زیه وه له پیش چاویان بوو به پشیله، له په نجه ره که وه هه لات بو ده ری. به لام نه ی توانی به بی ئاره قه ی رزگاری بیت. له چاو ترووکانیکدا سهگل له ت و کوتیان کرد. به لام برایان خو شی چیرو که که له وه دایه، ئه و سهگه چاره ره شان تازو خو له وه به دواوه نه یانده توانی بیجگه له مشک هیچی دیکه راو بکن.

* سهرچاوه: خنده ایرلندی، مترجم بو فارسی: محمد رضانی، ناشر: عابد، سال چاپ: بهار ۱۳۸۲

مردوو ناشتن

چالز بوکفسکی

ده بوايه کاتر میږ دوو و نیو چه شامات له بهر درگای مالی کیژوله مردووه که وه به ره و گورستان وه ری بکه ون. به لام خه لکه ره شپوشه که زور زووتر له و ی وه خر ببوون. ئه وان له سهری کولانی چه ساری کلیسا چاوه پروان مابوونه وه. مالی کچوله که رووبه پرووی ئه و کولانه بوو. جا بویه ش ئه گهر ئاپوره کان له و یوه وه ری که وتبان، هینده ی نه ده خایاند دهگه یشته شوینی مه به ست دهر و جیران هاوکات له گه ل خه لکی شار و دئ له گه ل هه وارچیان و ماسیگره کانی ئه و به نداوه ی که کچه که هیندئ له خوارتره وه تیدا خنکا بوو. هه ر تازیه باریک که دهگه یشتی یه کراست ده چووه لای ناسیاوی خو ی و پاش ئه وه ی توزیک باسی ئه م رووداوه دلته زینه یان ده کرد. هه ر له بیریان ده چووه بوچی هاتوون. خیرا باسی گیروگرفتی شاروچکه که یان ده هیتا گوری.

(جان موینی) له ریگا کونه که وه هاتبوو، هه رکه گه یشته سهری کولانه که، هه رای کرد جیمز ئوهارا: «جیمز حالت خاسه؟
 جیمز ئوهارا پیاویک بوو تیشکه لانه، سهر و سه کوتی هه ر له ریوی ده چوو، هه رکه گوئی له دهنگی موینی بوو ئاوری دایه وه و گوتی: «ئای، چون بم، شپرزه و به سهر یه کدا رووخوا، ئه تو چونی؟»

«منیش خهراو نیم، ئیژم ئەم کەنیشکە هەناسەسارده ئای چەندە جیی داخه!»

«هەر وایه به خودای وهختیک مندالیکى ئەوهنده بوو دەمناسی!»
(دەستی هەتا سەر ئەژنۆی هینا خوارى) گوتى: «نازانی چەندە مندالیکى زیت بوو! بەس بوو شتیکت پیوتبا، دەست بەجی وهلامى دەدایه وه و سەرت سوردەما!» له وهختى قسە کردنا سەرى قیت رادەگرت. جان مەك کلۆرگی له دوورەوه دیت بۆ لای دەهات. وتى: «جان، تۆش لیڤه ی؟!»

مەك گلۆرک پیاویک بوو سەر و چاو خپ، چاو چکۆله، دەم بە پیکەنین، دووکەل بە باقە لەسەرى هەلدەستا، لییان نزیک بۆوه.

له وهلامى ئۆهارادا، گوتى: «ئەوه نییه دیم بۆ لاتان.»
مووینی گوتى: «له حەفته بازار دیتمت، کەچی تۆ هۆشت له جیگایه کی تر بوو منت نەدی، گاگە لەکەت خاس فرۆشت یان نا؟»
«خەراب نەبوو له وه دەچوو زیاتریشان پیدابام، بگره کەمتریش!»
«گویرە کەه ی هاوردبوت فرووشیا؟»

«نا، گوئلیکی چاکه، خو پوولی کیلویه ک پیاویان نەدەدامى...»
ئۆهارا دەستیکی لەسەر شانى دانا و گوتى:
«کاکه پیموایی تۆ هاتووی بۆ مردوو ناشتن، وانیه!»

جان مەك گلۆرک له وه بهرى شه قامه كه وه چاوى برپیه درگای مالى كیزۆله خنكاوه كه و گوتى: «وام به چاك زانى بيم بۆ شار، له و پرسه يه دا به شدار بم، خوا بيه خشى!» (هاوكات، هەرسىك پیاوه كه له گەل ئەو، كلاًوه كانیان له سەر خویان داگرت)

جان پرسى: «كەى دەنیژن؟»

مووینی وتى: «قرار بووگه سهعات دوو و نیم بینیزن، وهلى جارى هەر خاوه خاویانه، قەراره درووشكه ی پۆست بیت و جه نازه كه ی هەلگرى، ئەمیش جارى نەگە یوه ته بلفاست، جودا له مانەش ئاشنا و دۆست له (دەرى) یه وه بینه ئیره نانی نیمه پړویان گەرەكه. بەم حیساو ه تا سینی دوانیمه پړ ماتل دەبین!»

جیمز ئۆهارا گوتى: «راستیش دهكەى!» له پاشان رووی کرده جان مەك کلۆرگ، پرسى:

«ئەو گوئلیکه، پیموایه زۆرت گوتووه؟» مەك کلۆرگ، گەلا تووتنیکی خسته بهر ددانی، تۆزیک دواتر له قونچکه كه ی کرده وه و پاش نەختیک جاوین تفیکی زەردى فریدا سەر جه دوهلى قەراخ شه قامه كه، گوتى: «تۆ دهلیى من گرانم وتوو؟ به لام من دهلیم به و پارده زۆریش هەرزانه!»

مووینی وتى: «پیش ئەوه ی کەنیشکه بچی بۆ سەر به حرى قسه ی ده کرد و ئەكەنى! خودایه مردنى ئاوا به قسمهت كەس نەكه ی!»

«زۆر به شوین مه یته كه دا گەران تا دیتیانە وه!»

«به لى، ئەرى وه لا!»

جیمز ئۆهارا گوتى: «گوئلیکه كه دەده ی به پینج پاوند و پینج پنى؟»
«كەمىكى دیکه بۆم زیاد بکه ی دهیده م!»

مووینی وهك كه سىك بيه وهى قسه يه ك دووپاته بکاته وه گوتى: «خنكاوه كه یان هەر له و شوینه دۆزیه وه، زوتر تییكه وتبوو پیاو سەرى سوپ ئەمینی، ئەم بنیاده مه ئاوه كه به ملا و ئەولایدا ئەدا، كەچی دواى هاوردوویه سه وه سەر جیگاکه ی هه وه لجارى!»

«به سەرى تۆ وایه»

«چۆن، هەر قسه ی تۆیه!»

پیاویک به کۆتیکى فشه وه له درگای مالى كچه كه ی دا. ئەو پیاوهی له تەنیشت مووینی راوهستابوو لهوی پرسى: «ئەو كابرایه كێیه ئەو تەپڵه یه ی له سەر ناوه و ئەو كۆته شوڤه ی له بهردایه، تۆ دهیناسی؟» مووینی وهلامى داوه: «ئەمه ئەولجاره دهیبینم. رهنگبى خهلكى ئەم ناوه نهبى. جيمز تۆ نایناسی؟»

ئۆهارا وتى: «نا، نایناسم، له وهدهچى به شه مهنده فەر هاتبى. فایتوونى پۆست هاتوو هه نازكه راگويزى، ئەوه تانى (پترىك ماگراس) به سواری فایتوونه كه گهيشتى. مووینی دريژهى به قسه كانی دا و گوتى: «سه يريش نيبه تۆ راست بيژى، چاوت تيوه بوو له رۆژنامه ی (درى) دا سه بارهت به و كه نيشكه چى نووسيا بوو، ئەو ژنه جاهيله له دايره ی پۆست كار دهكا خه وه ره كه ی نووسيبوو!»

«هه روايه، منيش خویندوو مه ته وه. شتى سه ير و سه رسوڤه ينه رى نووسيبوو، پياو واقى وڤ ده مينى، بڤوام نه ده كرد. ئەو ژنه بتوانى شتى وا بكات!»

«وا دياره كار به ده ستى ده وله ت بى، به تۆش وانيبه؟» له رۆژنامه كه دا نووسيبوو ئەو كيزۆله جوانه به راستى زيرهك و فامیده بووه و هەر له قوتابخانه ی درى، كه باوكى نارده بوو، كۆلىكى خه لات وه رگرتبوو، خودا ده زانى ئەو بابەى بۆ پيگه ياندنى چه ندىكى پوول و پاره سه رف كردوو!»

«هه رواسه، به گيانى تۆ داواى رۆحى بنياده مى كردبا بۆيان پهيدا ده كرد. رۆژه ره شى هه ناسه سارد، ئاى!»

«به لى، ئەو رووداوه فيرمان دهكا ده رحه ق به منداله كانمان كه مته رخه م نه بين و بيانعامليني!»

دوو لاوى كه له گهت، تاجه گولينه يه كى به نرخيان به دهسته وه بوو چوون له ده رگا كه يان دا، به بى مه حته ل كردن فه رموو يان كردن. جان مووینی گوتى: «ئيوه و خواتان سه يريكى ئەم تاجه گوله بكن. ده زانن چيبه برائى من، هه تمه ن پووليكى خاسيان پيداوه، ها!»

«به لى، ئەو تاجه گوله يه كيه تى لاوان نارده ويه تى، به لىن وابوو كچه له گه ل يه كيك له ئەندامانى يه كيه تى لاوان زه ماوه ند بكات. يانى نه تيبستوو ه؟»

«نا، كوربه كه كى بوو، ها؟»

«وابزانم كورپى (مهك كاركن) بووه!»

«ئەى له م هه تيمه!»

«به لى، كوربه قور كرا به سه ريدا!... جان مهك كلارك، گويزه كه كهت به شه ش پاوند و دوو پنى ده فرۆشى؟»

«كاكى خۆم، ئەگه ر پوولى چاكم بده نى ئەى بۆ نايفرۆشم!...»

جان مووینی وتى: «پياگ خاس زۆرن تاجه گول بنيرن!»

«به راستى هه روايه. به لام كاكى خۆم، پياو نابى له رۆژى ئاودا، سه ر داخات و ده ست قووچاو بى، دلاوا به و خيرۆمه ند!... پيم بلنى بزائم جيمز، ئەتۆ حارزى شه ش پاوند و ده پنى بنيه خوارى؟»

ئۆهارا، كه ميک له خه لکه كه دوور كه وته وه و ئەو توتنه ی خه ريكى جووینی بوو تفى كرده وه، دريژهى به قسه كانی دا: «ده زانى چۆنه، من ده مويست بزائم ئەگه ر كه سيك كړيار بوو، به و پاره يه ده يفرۆشى يان نا، ده نا من پينچ پاوند زياتر ناده م!»

ئەگه ر وايه هه ر بييريشى لي مه كه وه، به و حيسييه من و تۆ ريک ناکه وين؛ له تۆ وايه ئەم گويلکه م ديوه ته وه، هه روا به هه رزان و تالان له چنگمى ده ريبنى، هه تا ده مرى به و هيوايه به!»

ئۇھارا گوتى: «تەماشىا ئەو گىشتە خەلگە لىرە وەخرې بوون. رووى كرده حەشاماتەكە و گوتى: «ئەگەر ئەقلم ھەبى ئەو ھەزارە زىلەيە ھاتوون ھەتا لەگەل جەنازەكە بچن!»

«چاكى بۆ چووى، بەلام من لەو قەرەباغترىشم دىتووه، ئەو كاتەى دوكتۆر (كوچرىن) مرد لە بىرتە؟ ئەو خەلگەى لەبەر ئەو ھاتبوون، بروام پىنكە ئەوئەندە و نىويكى ئىستەى ئەو خەلگە دەبوو!»
«بەلى ھەروا بوو، دوو كىلۆمتر خەلك راوہستابوون!»

درگای مالەكە كرايەوہ چەند كەسەك چوونە ژوورئ، مووینی وتى: «ھەر ئىستا ئەكەفنه رئ.»

«وا ديارە، خودا بىبەخشى. تازە لەو دنيايە بەشى ئەو كىژۆلە تەواو بوو. دەبى لەورۆوہ ھەتا رۆژى قىامت تەخت بخەوى!»
«رەحمەت لە قەورى باوكت، بە خوا قسەى خاس بە ئەمە ئىژن!»

درگاکە بە ئارامى كرايەوہ چەند كەسەك تابووتىكى زەردىان لەسەر شان بوو ھاتنە دەرى، سىبەرى بىدەنگى شەقامى شارۆچكەى داپۆشى. پياوان بە نىشانەى رىز لىنان كلاوہكانيان لەسەر خويان لا برد. ئەوانەى وا كاتۆلىك بوون دەستيان بە نىشانەى خاچ لە سەر سىنگيان دانا. بۆ شادى رۆحى مردووهكە دوعايان كرد. زۆربەى ژنەكانىش لەچكەكانيان بە بەر چاويانەوہ گرت و ملیان نا لە گريان. تابووتەكەيان لە شەقامەكەوہ ھىنا و بە شانى كۆلانەكەدا ھەلگەران. بەرەو گۆرستان وەرئىكەوتن، حەشامات بە نەرمى و لەسەر خۆ كەوتنە جوولە زەنگى كليسا لەسەرەخۆ دەنگى لىبەرز بۆوہ، لە مالى كچە خنكاوہكە ژنىك بە بانگ و سەلا دەگرىا.

جىمز ئۇھارا ھەر لەو كاتەدا كە جەنازەكە بە بەر دەمياندا تىدەپەرى گوتى:

«گوئلەكەت بە شەش پاوند لىدەكرم»

مەك كلۆرگ كە بە نىشانەى خاچ دەستى لەسەر سىنگى دەدا، گوتى:

«خودا لىيخۆش بى! بەخۆراپى سەرى خوت مەھىشىتە، يەك قسە شەش پاوند و دە پنى»

«بە سەرى تۆ لەوہ زياتر قەوہم نىيە!»

«مردووت مرئ، تۆ چەندە چەنەدرىژى دەكەى، پىم وتى قسە ھەزارە و يەكى بە كارە، شەش پاوند و دە پنى!»

«مالت بە قورئ نەگىرئ بۆ تەماحت!... «وہللا ددانىكت بە حەوت سالان دەرھاتووه»

«بەو سەرە شىرنەت زۆر خەراپى بۆ چووى، زۆرىش خۆشسەودام!... كارىك بكە نە شىش بسووتئ نە كەواو!»

«ئەگەر ئاوا پياوى چاكى ئەوئەندە پىندامەگرە»

«نا، بى ئەولا و ئەملا ھەر ئەوئەوہ و تم!»

«جارى ئەوہ ئاپۆرەكە لەسەر قەبرانە... وەرە با بچىن بۆ مەيخانەى (مالونى) ئەو وەخت دەزانم چۆن لەگەلت پىك بىم.»

به خهيال دهوری پر له خواردن له بهر ده می خوم ده بینم که چی
ئه وهش کار له من ناکا، بویه بنی دهوری به کهش ده کړینمه وه.

زور جار هاتوومه ته سهر ئه و باوه ربه به رږو و بوم. به لام بیفایده
بووه باریک و بنیس بوم. راست له سهر وهختی خوی بامداوه ته وه.
به س، بووه ماوه یه کی دیکه دریزه ی بده می و له برسا بمرم. به بی
ئه وه ی بزانه ئه و خو تاقی کړدنه وه یه توقاندوومی، هر بویه به
دایمه ی خودا دهمم ده جوولیته وه. ئیتر به و حال و وه زعه وه په ریشان
نیم. بالام به رزه و له شولارم ریک و پیکه. جا بو ئه وه ی هه روا
بمینه وه ده بی له بیری خوم دابم.

برسیه تی بو گه لیک کهس وه بیر هیئانه وه ی مردنه، به لام له بهر
ئه وه ی من له وه پاک بوومه ته وه ده بی هوشم به خومه وه بی.
پیشتریش وتم زور جار فکرم له لای خوم نامین. له بیر چوونه وه بو
من به مانای مه رگه. وای به باش ده زانم هه میشه هه ر خه ریکی
خواردن بم. چاکترین ریکاش هه ر ئه مه یه. خو ئه گه ر نه شخوم خیرا
تووره ده بم و دو و دوشاو تیکه ل ده کم. ئیتر مل ده نیم له سیگار
کیشان و خواردنه وه ی مه ی. ئه و وهخت هه ر ده بی سه یرم بکه ی،
زور خراپه. زور جار له شه قامی مروی کز و پیس به جل و به رگی
شرول وه وهک میش و مه گه ز تیمده هالین. ئه وانه نه خوشن، به چاوی
رپیوقاوییه وه ده ورم ده دن و به پسکه پسک ده پارینه وه: "برسیمانه!"
به خپسه وه لیان ده روانم. ئه وانه مانگی نانیک به سیانه، زوریش
که یف ده کن، زور بی شه رمانه پیان ده لیم: "برسیتانه! چه نده
به خته وهرن!"

مل ده نین له گریان، ئه ویش چ گریانیک سه ریان به هه نیسکه وه
هه لده که ندری. ئیتر ئه و جار شل وشه ویق ملی ریگا ده گرنه بهر. به لام

تیر کردنی برسیه کان

رولان توپور

حه تمه ن وا ده زانی پیاویکی دروزنم؛ به لام قهت هه ستم به
برسیه تی نه کړدوه. یانی هه ر نازانم برسیه تی چونه. هه تاکو و ئه و
جیگایه ی بزانه تینه گه یشتووم له چی ده چی. هه لبت زوریش خورام،
به بی ئه وه ی ئیشتیام له خواردن بی. له راستیدا هه ست به هیچ شتیک
ناکه م. هه تاکو و هه ست به بیمه یلیش ناکه م. کار و پیشه م بوته
خواردن.

زور به ی خه لک لیم ده پرسن: "ئه ی چون ده توانی دانیشی و
چیشته بخوی؟" ده بی بلیم نازانم. چونکه هه ر وا فیر بوم، وهختی
ده چمه سهر میزی شیو خواردن، ده وریه چیسته که بو لای خوم
راده کیشم. له وه تا تووشی فه راموشی هاتووم زور زوو شتم له بیر
ده چپته وه، وهختیک وه خو دیمه وه ده وریه که به تالوه تاله. ناوایه
حالم، بروا ده کن؟

بلئی به خواردن هیپوتیزم بوو یتم، یانی هوشم له لای خوم نیه؟
قهت شتی وا نابی! وتم ئه وهش پیشهاته، به لام نه ک دایمه. جاری وایه

ئەمن يەكەم رېستورانتىك كە دەبىيىنم خۇي تىرپادەكەم. يانى دەبىتە موعجىزە؟ ھەوھل پارو ئاواي ئەو دىوى دەكەم. دلم بە توندى رادەژى. لەپر دەكەومە دلەراوكى. بە سەر خۇمدا دەرووخىم. ھىچ، تازە تەواو بوو بە گۆرپى خۇمدا رىام. ئىشتىيايەك لە گۆرپىدا نىيە. زۆر بە قىنەو داخى دلم لە سەر خواردەكە بەتال دەكەم. وەختىك كە قرتم لە چىشتەكە برى بەو داخە زۆرەي وا لە سەر دلم بۆتە گرى لە رېستورانتەكە دىمە دەرى، لووت ھەلدەكەم، بىز لە ھەموو كەس دەكەم. ھەر بەراستى پىم خۇش نىە برسىيەكان بىنم. لە وان بىزارم. برسىيەنە؟ بە تون! خۇزىا قريان دەھات. ھەر تۆزىكىش بۆ ئەوانە پەرۇش نىم! لازم بەو حىكايەتە ناك، وەختى لە سەر مېزى شىو خواردن خەرىكى خۇ تىر كردنم بە بىنىنى ئەو برسىيەنە كەيفم ساز دەبى.

پشیلە و قولە شەیتان

جیمز جویس

ئىستىيوى گيان. يەك دوو رۆژ لەو پشیلە يەكى جوان و خرپنم لە گەل برىك خواردەمەنى بە تام بۆ تۆ رەوانە كرد. پشیلەكەش نىو بنى گورپەي بووژانسى. رەنگبى نەقل و چىرۆكى ئەو نەزانى.

بووژانسى شارىكى چكۆلەيە لە قەراخ چۆمى لوار ئەويش لە ناوھندى فەرانسە داىە. ئەو چۆمە خورپنە يەكجار قوولە. ئەو بەر و ئەو بەرى چۆمەكە پتر لە ھەزار گەزە. ھەر لەكۆنەو ھەلكى بووژانسى بە سواری گەمبىيە ئەم بەر و ئەو بەريان كردو ھەودا زۆر و ئاويش زۆر. پردىشان بۆ پەرىنەو ھە ساز نەكردبوو. خۇ ھەموو كەسىك نەي دەتوانى پرد دروست بكا، جا ئەگەر توانىشان پووليان بە دەستەو ھەبوو و لىي خەرج بكن. ئىستا دەبوو چيان كردبا؟ قولە شەيتان خىرا بەو خەبەرەي زانى، ئەو دايمە خەرىكى رۆژنامە خويندەو ھەبوو. لە رۆژنامە كەدا نووسرا بوو خەلكى شارى پىويستيان بە پردىك ھەيە. قولە شەيتان دەستىك جل و بەرگى جوانى كرده بەرى و وەرپى كەوت بۆ لای شارەدارى بووژانسى، ئەويش ناوى موسيو ئالفرد بىرنە بوو. ھەواليان دا بە شارەدار كە

- * سەرچاوه: بەترین بچە عالم، مجموعە داستانهای خیلی کوتاه، گردآورنده: جیمز توماس، چاپ اول، ۱۳۷۸.
- * كورته چىرۆكى ئامريكاي لاتىن، كۆكراوھى جیمز توماس ۱۹۴۶
- * سەرچاوه/ بەترین بچە عالم/ چاپ دوم/ نشر شولا/ ۱۳۸۱

میوانیکی بهریز دئ بۆ لای. شارهداریش بهبی مهحتهل بوون خۆیی بهجل و بهرگی جوان رازاندهوه و کلاوی کرده سهری و بالتهی تاییهتی له بهر کرد و میدال و زنجیری زیرو زیوی به بهرۆکی دا ههلواسی.

شارهدار ئه و کاتهی شوانانه دهخهوت میدالعهکهی له خۆیی دوور نهدهخستهوه. قوله شهیتان به شاره داری وت: له رۆژ نامه دا خویندوو مه ته وه که خه لکی شاری پیوستیان به پردیک هه یه. بۆ ئه وهی له م بهری چۆمه که وه بیه رنه وه ئه و بهری چۆم. گو تیشی: من ده توانم پرد ساز بکه م ویستی خه لک به جئ بیئم. پردیک دروست ده که م به که یفی دۆستان. وهخت و زه مانئ زۆریشم ناوی، به ته نیا شه ویک سازی ده که م. شارهدار وتی:

جا ئه گهر وا بی به که یفی خۆت پوولمان لی ده ستینی؟ ئیمه پوولمان نییه. قوله شهیتان وتی: تمه نیکی ئیوه م ناوی! ته نیا ئه وه نده به سه که سیک له ئیوه به سهر پرده که دا تییه ری، یه که م که س هه رکه په رییه وه و هاته ئه م بهر پرده که، ئه وه له خۆم بگاته وه، یانی تازه هی خۆمه! ئیواری داها ت و بوو به شه و. ته واوی خه لکی بوو ژانسی له جیوبانی خزان و خه وتن. به یانی له گه ل تاو هه لات خه لکی له خه و راست بوونه وه و له بهر په نجه ره ی ماله کانیا نه وه له ده ره وه راما ن. به سهر سوورمانه وه وتیان:

تۆ ته ماشای ئه و شته سهیره بکه ن. به سهر لوار، دا پردیکی عه جاییان راکیشاوه! پردیکی جوانیان به (سپی سهنگ) ساز کرد بوو. قوله شهیتان به سه ما کردن له سهر پرده که وه چاوه روان ما بووه. تاکوو یه که م که س به سهر پرده که دا تییه ری ت و ئه ویش بیگری. به لام بی ت وایه که سیک ئه و غیره ته ی هه بوو؟ لاق له سهر ئه و پرده دا بنی.

هیچ کهس له خۆیی را نه دی له ترسی قوله شهیتان ههنگاو یک بچیته سهر پرده که. له پر دهنگی دههۆل و زورنا بهرز بووه و دهنگ و هه رای خه لک خه وت. راوهستان تاکوو بزانی چ باسه و چی دهقه ومی. موسیو ئالفرد بیرنه ی شارهداریش له دووره وه ده ر که وت جل و بهرگی ریک و پیک له بهردا و کلاویک به تیلای سهریه وه و میدالی زیر له سهر سنگ و سه تلایک ئاو به دهسته وه و پشیله یه کیش به باوه شییه وه هاته پیشی.

قوله شهیتان له سه ما کردن وه ستا و له و بهری پرده که وه به دوور بین چاوی به خه لکه که داگیرا. خه لکی شاری هه رکه چاویان به شارهدار که وت گور په یه کی به باوه شییه وه یه له گه ل یه کتردا که وتنه سرت و خورت و سه ریان سوورما.

پشیله که ش له شارهدار رامابوو، پشیله که ئیزنی ئه وه ی هه بوو سهیری شارهدار بکات، به لام زۆری پی نه چوو ماندوو بوو. دهستی کرد به کایه کردن به میداله ئالتونه که ی شارهدار. شارهدار پشیله ی له سهر پرده که دانا، هه شامات بیدهنگ بوون ده ستیان به ده میانه وه گرت. شارهدار یه ک راست ئاوی سه تله که ی به پشیله که دا کرد. پشیله وهک شیت و هار پی پی پیوه نا و ده رپه ری پشیله به سهر پرده که دا خۆیی گه یانده باوه شی قوله شهیتان و خۆیی به سنگیه وه نووساند. قوله شهیتان تووره بوو ملی نا له هات و هاوار کردن، رووی کرده خه لکه که و گو تی:

پشیله خرپنه که وه ره با من و تۆ ببینه دۆست و برادر با له ئه م خه لکه دوور بکه وینه وه. سهر ماته وه ره باوه شم با هه ر دوو کمان گهرم دا بین. پشیله که ی به دهسته وه گرت و به را کردن دوور که وته وه. له و رۆژه و به دوواوه خه لکی ئه و شاره به پشیله ی

بووژانسی مەنشوورن ئەو پرده ئیستاش که ئیستایه هەر له جیی
خۆیەتی خەلک و داشقە و ماشینی بە سەردا دەروا. گیانه شیرینه که م
بە م چیرۆکه که یفت ساز بوو؟ باوه که وره.

مندالیک وینە ی پشیلە ی دە کیشا

لافکادیو هرن

له دەوران ی زۆر کۆندا، له یه کێ له ئاوا ییەکانی ژاپۆن بنه ماله یه کی
وه رزیر ده ژیان. خه لکیکی باشی تیدا ده ژیا زۆریش ده ست کورت و
مندالدار بوون به زه حمەت به پری ده چوون گوزهرانیکی تالیان هه بوو،
کورپه گه وره ی ئەو ماله چوارده ساله بوو دهیتوانی له کاری
کشتوکالدا یارمه تی بابی بدا، کچه چکۆله سیان له کار و باری نیو
مالدا یاریده ده ری دایکی بی. به لام کوری چکۆله یان زۆر بیداروبار
بوو، که چی هۆشو گوشیکی باشی هه بوو دایکو بابی بیریان کرده وه
به جیگای ئەوه ی له کاری وه رزیر ی وه رده ن، چاک وایه بییه نه
په رستگه و بیته (راهیب) رۆژیک له گه ل خویان بردیان بو په رستگه ی
گونده که یان، ده وایان له راهیبی دلوا کرد بیی به مامۆستای
کورپه که یان و له داها توو دا بیکاته راهیبی چاک. راهیبی به سالا چوو
به روو خۆشیی وه چه ند پرسیا ری له منداله که کرد. کورپه که ش زۆر
زیره کانه و لامی دایه وه! پیره پیاو رازی بوو له لای خۆی رای بگری
و ده رسی پی بلی.

كورپە زور زوو فيرى دەرس خويندن بوو دەرس و ئامۇژگارى مامۇستاي لە گوئ دەگرت، بەلام، تەنيا ئەو عەيبەي هەبوو لە كاتى دەرسەكانى دا وئەي پشيلەي دەكيشاوه لەو شوئنانەش كە دەبووئەو كارە نەكا، كەچى وازى نەدەينا، راھيب چەند جارېك پېي گوتبوو ئەو كارە نەكا، دەست ھەلگري، بەلام ئەو ھەميشە ئەو وئانەي دەكيشاوه و نەيدەتوانى دەست بەردارى كارەكەي بئ.

ديار بوو تواناي ھونەرى ھەبوو، بۇ ئەو لە دايك نەببوو بئتە راھيب پئت وايە راھيبكى باش لە ھەر شوئنيك خەرىكى كيشانەوہي وئەي پشيلە بئ؟ رۇژيک وئەي چەند پشيلەيەكى لە سەر ديوارېك كيشابووه كاتېك راھيب بەئەمەي زانى پېي گوت:

- كورپەكەم! تۇ دەبئ ھەر ئئستا لە پەرسنگەكە برۇيە دەري، چونكە تۇ قەت راھيبكى باش نابى بەلام زور لەوہ دەچى ھونەرمەنديكى چاك بئ، ئئستاش دواين ئامۇژگارى من دەگوئ بگرە، ئەو ئامۇژگاريە قەت لە بئير نەكەي ئەويش ئەوہيە «شەوانە لە جيگاي گەورە بترسى و لە شوئني چووكە دا بخەو!»

كورپە چكولە، سەرى لە ئامۇژگاريەكەي راھيب دەر نەچوو «شەوانە لە جيگاي گەوہ بترسى و لە شوئني چكولە دا بخەو» يانى چى؟ مات و پەريشان لە پەرسنگە ھاتە دەري بئيرى كورپەو چ بكا بۇ كوئ بچئ، خۇ ئەگەر يەك راست دەگەر اوہ بۇ مال، بئ شك بابى زور چاك داركارى دەكردو دەيگوت:

- بە قسەي راھيب نەكردوہ! ھەر بۇيە زاتى نەبوو روو بكاتەوہ مالى ناچار كەوتە بئيرى ئەوہي روو بكاتە پەرسنگەيەكى ديكەي ئاوايەكە، كە دە دوازده (مئل) لە دئيەكەي خويانەوہ دوور بوو، بيستبووي لە پەرسنگەكەي ئەوئندەري نەتەنيا راھيبكى، بەلكوو چەند

راھيبى لئبە، واي بەچاك زانى بۇ لايان بروات و ھەر چۇنيك بئ خۇي لەوي دامەزريئى، بەلام خۇ ئەو نەيدەزانى زور لە ميژە پەرسنگەكە چۇلە. ھوي چۇل بوونەكەش ئەوہ بوو (دئويك) راھيبەكانى ترساندبوو لەوي رايان كورپوو دئوہكەش بە تەنيا لەوي دەزيا، زور كەس لە جوامئرانى ئە مەلبەندە بۇ كوشتنى (دئو) روويان لە پەرسنگە كورپوو بەلام كەسيان بە سلامەت دەر نەچوووبوون، كەس ئەوہي بە مندالەكە نەگووتبوو، ھەر بۇيە بئ خەبەر لە رووداويكى چاوەروان نەكراو مى رى گرتە بەر، وەختى گەيشتە ئاوايى تاريك داھاتبوو رەنگ بئ زور كەسيش خەوتبن! كورپە چكولە چاوي بە پەرسنگە كەوت بە سەر كورپەكەي ئاوايەوہ چراي ژوورەكەش دايسا، ئەو جۇرەي خەلك دەيان گوت (دئو) بە ئەنقەست چراي ھەلكردوہ، تاكوو ربيواران و خەلكى لاوہ بكەونە بۇسەي دئوہكەوہ ئەويش مل لە خۇاردنيان بئى كۇرە چكولە گەيشتە پەرسنگە لە درگاي دا كەس بە دەنگيۈہ نەھات، ديسان لى داوہ ئاخري دەستى بە درگاوه نا بە خۇشيەوہ دا نەخرابوو چووه ژوورئ چراكە دايسا بە ھيوا بوو راھيبكى بەرە و پئيرى بئ، كورپە دانئشتوو چاوەروان مايەوہ دواي قەدەرېك چاوەروانى تيگەي ئەو پەرسنگەيە چۇلە و تۇز و خۇل ھەموو لايەكى دا پۇشيۈہ جالجالوكەش دار و ديوارى تەنيۈہ ئەگەر بە راھيبەكانى گوتبا ولاتيان بۇ خاويئ دەكاتەوہ رازى دەبوون راي بگرن؟

بۇ چى ھيچ كەس پەرسنگەكە پاك ناكاتەوہ؟ سەرى سوور مابوو لە رازى ئەم ژوورە بەلام ئەوہي بۇ ئەو جيى خۇشحالى بوو پەردەي سېي پەنجەرەكان بوو!

به دیتنی پهردهکان وهک گولیکی ژاکاو بووژایه وه هه بویه گوئی نهدا به هیلاکی و ماندووویی ریگه، خیرا قهلم و رهنگی هینا بهر کار دهستی کرد به وینهی پشیله کیشانه وه له سهر پهردهکان.

له سهر تهواوی پهردهکان وینهی پشیله کیشاوه، تا وای لیهاه ههستی به ماندوووبون و وهپهزی کرد له پهنا پهردهیهک دا خوئی گرموله کرد خهریک بوو خهوی لیبکهوئی له پر کهوته بیرری قسهکانی (راهیب) «له ژوووری گهوره بترسهو له شوینی چکوله دا بخهوه!»

پهرستگه که زور گهوره بوو ئه ویش ته نیا تا ئیستا له مه بهستی راهیب تی نه گه یوو وهختی بیرری لیکرده وه بو یه که مجار خیوی ترس سواری شانی بوو، وای به باش زانی جیگایه کی چوکه بو خه وتن وه دوزی: ئاخری ژوووریکی چکوله له ویدا دیته وهو خوئی تیراکرد له ناوه وه درگای له سهر خوئی داخست و لی خهوت له نیوه شهو دا قیژه وه هه رایه کی ترسینه ره له خهوی راپه راند، دهنگه دهنگیکی سهیر بوو ئینسان زنده قی دهچوو، ئه و گوره و قیژه یه ئه وهنده ناخوش بوو ئه و بهسته زمانه نهی دهویرا ته نانهت له درزی درگاکه شه وه بو نیو پهرستگه که بروانی له سهر جی و بانه کهی راکشاو وستهی له خوئی بری. چرای پهرستگه کوژابوو، به لام مرپه وه هه راکه هه و به رده وام بوو، دهنگوت کوله کهکانی پهرستگا هه ئیستا به لادا دین، دوای ماوه یه کی چاک ولات توژی بیدهنگی به سهر دا باری و دهنگه کهش مرد منداله که له نیو جیکا کهیدا جولهی نه ده کرد.

کاتیک شه به قی به بیان له درزی درگاکه وه هاته ژوووری کوره چکوله هیدی و له سهره خو له دیوه که هاته ده ری، له دهوروبه ری خوئی روانی ئه وهی سهرنجی ئه وی راکیشابوو خوینیکی زور بوو له پهرستگه که دا رژابوو، گیانداریکی زه به لاه به قه ره شه و لآخیک له

شیوهی مشک له خوینه که دا گه وزیبوو! به لام ئه و (گامشکه) کی کوشتبوو؟ نه که سی دیکه ی لیوو، نه گیانداریکی دیکه ش هاتبوو ژوووری! له پر سهری وهر سووراند چاوی به دم و له وسی خویناوی وینهی ئه و پشیلانه کهوت که شه وی له سهر پهردهکان کیشا بوویه وه.

ئه مجار تیگه یی بوچی (راهیب) ی پیر پیی گوتبوو «شه وانه له جیگای گه وره بترسی و له شوینی چوکه دا بخهوی».

ئه و منداله له دوار روژ دا بوو به وینه کیشیکی گه وره ئیستاش له ژاپون وینهی پشیله کان به گه وره کان نیشان ده ری.

* سه رچاوه: داستانهائی با قهرمانان کوچک از نویسندگان بزرگ، ترجمه: رضا سید حسینی، ناشر: انتشارات آرمان انتشارات یزد * گوئاری رمان / ژ / ۶۹ / سالی ۲۰۰۲

مۆتەكە

هوشەنگ گولشیری^۱

گوتم بەریز سەداقەت، من دەلیم وەرە شتیک بلین، با، ھەر چییەک بئ، باشە رۆز باشە، تەنیا قسە بکەین. دەکرئ ھەر ھەموومان بە یەکەو، قسە بکەین، سەبارەت بە چی؟ نازانم. بەلام نابئ کەس دەنگ بەرز بکاتەو، یانی دەبئ بە جۆریک بدوین، وەک ئەو وەبئ قسە بۆ یەکدی دەکەین، ھەر وەکوو ئەوہی کەسیک لە پەستا خەریکی قسە کردن بیئت. کەسەکانی دیکە گوئ ھەل دەخەن. دەسەلاتیش ھەیە ھەوار بکەین، یانی ئەگەر کەسیک ھەزی لئ بوو دەتوانئ بگورینئ، بەلام نە ئەوہندە بە توندی ئەو ژنە ی و لەخوارەوہیە گوئی تیوہ بیئت.

رەنگبئ بکرئ چاومان بگرین و زارمان بکەینەو، وەک ئەوہی کەس دیار نەبئ، وەک ئەوہی کەس گوئ نەگرئ، با، نە ی گرئ، ئیمە با، قسە بکەین، من ھەزم لە قسەکردنە، قسە کردنیک ھەست بە ھەم و

خەفەت نەکەم وای بئ بیر نەکەمەوہ ئیستا دەست بە گریان دەکەم، خو ئەگەر ھاتوو ملم لە گریان نا، یان ئیوہ، یان یەکیک لە ئیوہ، گریا، دەتوانئ سەر بکاتە سەر شانی من. ھەر وەک گوتم سەر شانی من. ناچاریش نیت. تەنیا ویستم بلیم دەبئ راست ھەر وەکوو ئەو کاتە ی لە بەر خوئەوہ ویرەویر دەکە ی، مل بنئ لە گریان یان وەکوو ئەو وەختە ی سەرتان دەکردە سەر رانی دایکتان، بەبئ ئەوہی شەرم بتان گرئ، یان بیر لەوہ بکەنەوہ، کەسیک دەتان بینئ... من کە ئوام.

گوتم، فەرخوندە خانم، برواتان ھەبیئت ئەمن ترسیکم نییە، خو ئەوہ شتیک نییە بکرئ بە دەرزی و دەرمان، یان پیاسە کردن لە کەناری شەقامەکان یان بە داگیرساندنئ سیگاریک و دوان چارەسەر بکرئ. لیزەدا بروات ھەبئ من جاری وایە ھەر دەلئی ناتوانم ھەناسە بکیشم. نەک لە داخ و قیندا، تەنیا ناتوانم، بە شیوہی ئیستا... سەیر بکەن. دەستم دریز دەکەم ئاوا، قامکەکانم خەریکی لەرزینن، بۆ چی؟ نازانم، لە توورەییەم؟ لە بئ خەویمە؟ نا، خەتای ئەو شتەنە نییە. ھەر بۆ نمونە ئەو کەیکە گەرەوہی بەریز سەداقەت، یان ئەو چەپکە گۆلە ی ئیوہ جارزم دەکات. بۆ چی؟ تیناگەم. لە گەل داوای لینخۆشبوون، ھەلبەت. یان وەکوو ئەو بۆینباخە رەشە ی خالو گیان کە پازدە سالا لە ملی دایە ھەر دەلئی تەنیا ئەو تاقەدەنکە ی ھەیە، سەیریش نییە تەوای بۆینباخەکانی ھەر ئەو رەنگە بن، یان ھەر ئەو تەنیا رەنگە لە سەر جل و بەرگە کە ی دەکالیتەو، دەلئ مە ی بخووە، روو بکە مە یخاڤە یەکی بئ ھەراو ھووریا، بە سەر پیوہ، بە دلئ خوئ بخووە. دوایە چی؟ بۆ ئەوہی مەستی بکەم؟ شتی وای نابئ، تازە، مەستی ش نایم، بەم زووانە نامگرئ، تەنیا گیزییە و ھیچی دیکە. خو ئەگەر زۆریش بخۆمەوہ، خرابتر دەبئ، تازە بیفایدە یە! ئەو ی بە یانی؟

^۱ هوشنگ گلشیری: ۱۳۱۶-۱۳۷۹

رۆمان نووس و چیرۆک نووسی بە توانای ئیرانی خاوەنی کورتە رۆمانی «شازدە احتجاب» کۆمەلە چیرۆکی «جەخانە» و... ئەم چیرۆکە ی بە ناوی مۆتەکە لە جەخانە وەرگیراوە. سالی چاپ ۱۳۷۹، انتشارات نیلوفر

به‌یانش سهر هیشه و مه‌زه‌ی گه‌س و تامی دهم و... مرۆتیده‌کات ته‌نیا خه‌ون بووه، خه‌ویکی ئه‌وه‌نده قوورس وه‌ک بلی هه‌شت نوکات ژمیر زیندوو نه‌بووه، قورس و رووت، به‌بی هیچ خه‌ونیک، زینده خه‌ویک، شتیک.

گوتم، خالۆگیان، خو جیرانه‌کانی منت له بیره؟ نازانم. دوور نییه ئه‌وتان نه‌دی، زور باشه، گرنگ نییه. که‌له‌گه‌ته. به‌لام له‌ویوه، له بهر تیشکی مانگه شه‌وه‌که‌وه به‌رز دیاری نه‌ده‌دا، ئیواران ده‌هاته نزیک باغچه‌که، سهری خونچه‌ی گولی نیلوو فه‌ره‌کانی به سهر په‌نجه‌ی ده‌ستی راست ده‌گرت و به‌قامکی ده‌ستی چه‌پی هه‌لی ده‌پساندن. ئه‌وه کاره‌کانی بوو، دووسی روژیک ههر به‌م چه‌شنه ده‌مبینی، مه‌گه‌ر له نیو باغچه‌یه‌کی چووکه‌دا، ئه‌ویش ته‌نیا ئه‌و کاته‌ی چه‌ند باداکیک هه‌بوو بی، چه‌ند دانه نیلووفه‌ر وه‌ده‌ست بکه‌وی. ههر ئه‌و گولانه‌ی که هیشتا پینه‌که‌نیون؟ ئیواره‌ی روژی چواره‌م و پینجه‌میش دۆزییه‌وه.

ده‌گه‌راو په‌یدای ده‌کردن. زور باشه، دواتر ئیواره‌ی شه‌شه‌م روژ بوو. وه‌ک بزانه‌ی دییه‌وه. ده‌بوو نووکی نیلووفه‌ره‌که‌ی گرتبا، ئه‌و خونچه‌یه‌ی وا هیشتا نه‌کرا بووه، ههر ده‌بوو به‌ دوو سهری قامکی ئاماژه و قامکه‌گه‌وره‌ی ده‌ستی چه‌پ قه‌وه‌ی لیدا. چه‌ند جاریک ئه‌و کاره‌ی کردبوو. به‌لام ده‌نگیک نه‌بوو. وای بو چووم له‌وانه‌یه‌ من نه‌توانم، یان له بهر ئه‌وه‌ی ناتوانی باش نووکی گوله‌که‌ بگرئ، نایگرئ. به‌دل پنی خو‌شبوو بیدۆزیته‌وه. ده‌مزانی ئه‌گه‌ر هاتوویه‌کیک په‌یدا نه‌کات ده‌ست پیده‌کاته‌وه. هه‌ولیشی دا، وا دیار بوو زیار له روژان. چوو ه‌نیو باخچه‌که‌وه و ژیر گه‌لاکا نیشی پشکی.

منیش ته‌نیا جوولانه‌وه‌ی شانەکانیم، بیی، گوتم: «خاتوو اشراف السادات، شتیک رووی داوه؟»
هه‌ولم دا بلیم: «اشراف السادات، اشراف السادات، مه‌گه‌ر نه‌ ئه‌وجاره په‌یدا بوو؟»

نه‌م گوتم، ته‌نیا گوتم: «خانم گیان!»
نه‌ی بیست. ده‌نگم هه‌لبێری: «خاتوو اشراف السادات، داوای لیخۆشبوون ده‌که‌م بوومه‌ته زه‌حمه‌ت پۆتان.»
ههر له‌وی له قه‌راخ باغچه‌که‌ دانیشتیوو. سه‌یری من یان ئه‌و به‌رزاییه‌ی نه‌کرد. به‌لام من تیگه‌یشتم سهر و چاوی ته‌واو ته‌ره‌. به‌ده‌م بزیه‌که‌وه ددانه‌کانی دره‌وشانه‌وه، دوو ریز ددانی سپی، بیرم لی ده‌کرده‌وه زه‌رده‌یه‌ک له سهر لیو، گوتم: «ئیه‌ن؟»
گوتم: «به‌پێز نه‌به‌وی لیره نییه؟»
گوتم: «له ژوورین، کارتانه‌ پیه‌تی؟ ده‌ته‌وی بانگی بکه‌م؟»
گوتم: «ئیه‌ ده‌بی...»

ویستم بلیم: «ده‌بی زیاتر بگه‌رین، له‌وانه‌یه له سهر دیواره‌که، یان له نزیک ته‌نافی جله‌کان بتوانن بیدۆزینه‌وه»
ده‌رفه‌تی نه‌دا گوتم: «ئه‌ی من؟»
گوتم: «به‌لی، یانی بیرم کردۆته‌وه، نه‌کا دیسان منداله‌کانتان... پیم نالی حال و وه‌زعی نه‌سهرین چۆنه»
گوتم: «ههر ئیستا شیره‌که‌ی خوارد هه‌تاکوو دوو کاتژمیری دیکه له خه‌و هه‌لناستی»

فەرھەنگۆک:

ئامال شین: شین و خۆلەمیشی
ئاورکوژینەو: ئاگرپ
ئەرتەش: سپای دەولەتی، لەشکر و...
بازەلین: کایەى مندالان
بنیس: لەر و لاواز
بیداروبار: کز و باریک
پارکی شار: شارى یارى، باخچە
پیاگ خاس: پیاو چاک
تلوح: تلوع، سەرەتای خۆرکەوتن
تەقیلە: جوړیک کلاو
تیشکەلانە: باریکە
جەوال: گونییەى گەنم و نوک تیکردن، تەلیس
چلەپاندن: شیر خواردنی پشیلە و سەگ
حەیس و بەیس: کەین و بەین
داھۆل: داھۆلی سەر بیستان
دەلەسە: درۆ، فرۆ فیشال
دەمکوت کردن: لە دەم دان
رەبە: پیوانەى گەنم و جو، دوو کیلو
ریوەلە: لاواز
رۆنیشت: دانیشت
شەربە: دەفرى ئاو خواردنەو
عەللاف: گەنم کپ، ئەو کەسەى گەنم دەکپ

فش: ھەراو

قەلپووج: خالی لە کلینە
قەندەکیش: قەننەکیش، سیگارکیش
قەلەمە: لقەدار بۆ ئەندازە گرتن
کەسک: سەوزى تۆخ
کوتهى کوتراو: تەو دارەى گوشتى لەسەر دەجنن
گل دانەو: گێرانەو، ھیشتنەو
گەرەک: لازم، پێویستە
گەرپاوە: مرۆی لە چل بەرەو ژوور
لیس: لستەو، سەپینەو
میل: کەرستەى چنن
میژۆکە: چلی داردەمووکانە
ھاوردبووی: ھینابووی
ھاوسا: جیران، ھاومال
ھیپنوتیسیم: خەوی موغناتیسی، دەستکرد، hypnotisme
وانیتبار: پیکاب